

GRENZEN AAN DE HANDEL

Onderzoek ten behoeve van procedures en protocollen voor habitatbanking in Nederland

Colofon

Opdrachtgever

Deze publicatie is geschreven in opdracht van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

Datum

Oktober 2023

Auteurs

Steven de Bie, Jan van Muyden, Jolanda van Schaick, Hans Warmenhoven
Stichting Nationale Biodiversiteitsbank
Oudhuizerstraat 9
7382 BR Klarenbeek
www.nationalebiodiversiteitsbank.nl

Referentie

Nationale Biodiversiteitsbank, 2023 Grenzen aan de Handel – Onderzoek ten behoeve van procedures en protocollen voor habitatbanking in Nederland. Klarenbeek Publ. 2023-001.

Inhoudsopgave

Voorwoord

Management samenvatting

Management summary

Hoofdstukken	Pagina
Hoofdstuk 1: Inleiding	7
Hoofdstuk 2: Leeswijzer	8
Hoofdstuk 3: Biodiversiteitsrechten	9
Hoofdstuk 4: Meten	12
Hoofdstuk 5: Kosten	23
Hoofdstuk 6: Positieve impact	28
Hoofdstuk 7: Consistentie met andere initiatieven, beleid en wetgeving	36
Hoofdstuk 8: Doelgroep	41
Hoofdstuk 9: Scope	46
Hoofdstuk 10: Anders	49

Bijlage I: Voorbeelden van (opkomende) creditbanken/-methodieken

Voorwoord

De Nationale Biodiversiteitsbank is in augustus 2022 opgericht. Een not-for-profit stichting met als missie om de biodiversiteit in Nederland te helpen herstellen en versterken via de toekenning en verkoop van biodiversiteitsrechten (credits).

De aandacht voor biodiversiteitscredits is op dit moment groot, wat maakt dat ontwikkelingen snel gaan. Voorliggend rapport is gebaseerd op onderzoek in juli en augustus 2023; na die tijd zijn alweer diverse relevante rapporten uitgegeven en bijeenkomsten georganiseerd. Zoals de European Business & Nature Summit op 11 en 12 oktober 2023, waar een workshop werd gehouden over '*Biodiversity certificates and credits: an opportunity for forests, coastal habitats, and local communities?*' Consensus over het concept biodiversiteitscredits en de invulling daarvan is er niet, maar urgentie om het tij van verlies aan biodiversiteit te keren is er wel. En daarbij wordt goed gekeken naar de bijdrage die credithandel kan leveren. Vanuit de markt zie je de aandacht voor biodiversiteit groeien door internationale afspraken als het *Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework*¹ en Europese regelgeving gericht op het ontsluiten door bedrijven van informatie over onder andere biodiversiteit². Dat maakt dat bedrijven zich moeten gaan verhouden tot het onderwerp, wat de Nationale Biodiversiteitsbank alleen maar kan toejuichen.

Met dank aan het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit als opdrachtgever, en IUCN NL als expert heeft de Nationale Biodiversiteitsbank zich verder kunnen verdiepen in het thema 'biodiversiteitscredits'. De resultaten zijn verwerkt in voorliggend rapport. Wij blijven graag met u in gesprek over dit onderwerp!

Stichting Nationale Biodiversiteitsbank, oktober 2023

Hans Warmenhoven (voorzitter)
Jan van Muyden (secretaris)
Steven de Bie (algemeen bestuurslid)

¹ <https://www.cbd.int/gbf/>

² Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD), https://finance.ec.europa.eu/capital-markets-union-and-financial-markets/company-reporting-and-auditing/company-reporting/corporate-sustainability-reporting_en

Management samenvatting

Introductie

Biodiversiteitscredits staan de afgelopen jaren volop in de belangstelling. Zij worden gezien als één van de mogelijkheden om het 'finance gap' ten aanzien van natuurbehoud te dichten: het verschil tussen het geld dat nu wereldwijd wordt uitgegeven aan behoud en herstel van biodiversiteit, en hetgeen nodig is om de internationaal afgesproken biodiversiteitsdoelen te behalen³.

De essentie van habitatbanking: het creëren en verhandelen van biodiversiteitscredits

Op hoofdlijnen gaat het bij habitatbanking om investeringen in behoud en/of herstel van biodiversiteit, waarbij de winst aan biodiversiteit wordt verhandeld als credit(s). Een habitatbank kan deze transactie helpen realiseren – van afspraken met de landeigenaar over de gewenste natuurdoelen, te nemen maatregelen en monitoring tot de verkoop van de gecreëerde credits. De opbrengst van de credit(s) wordt verdeeld tussen de landeigenaar en de habitatbank die totstandkoming en handel van de credit(s) mogelijk heeft gemaakt.

Dé credit bestaat niet

Een blik op de rapporten die in de afgelopen tijd zijn uitgekomen op dit onderwerp maakt duidelijk: er is niet zoiets als dé credit. Een veelvoud aan credits bestaat – reeds op de markt of nog in ontwikkeling – gericht op soorten, habitats, ecosystemen, behoud van bestaande natuur, herstel van biodiversiteit, etc. Los van het verschil in invalshoek is er ook geen consensus over het meten van biodiversiteit. Een enkele maal wordt gesproken over een gewenste universele meetmethodiek; veel vaker gaat het over een gerichte, lokale aanpak. Wel is er overal veel aandacht voor het betrekken en waarderen van de lokale bevolking (*'indigenous peoples and local communities'*)

Toch hebben partijen wereldwijd behoefte aan een standaard om het credit-instrument invulling te geven. Veel organisaties werken hier dan ook aan via pilots, werkgroepen, e.d. – van de Global Credit Alliance tot de World Business Council for Sustainable Development en certificerende instanties als Verra.

Uitdagingen

Biodiversiteitscredits zijn niet onomstreden; zorgen over o.a. 'greenwashing (welke claims worden gemaakt door de koper, is niet eerst biodiversiteit vernietigd op de grond die hersteld wordt?) en additionaliteit (zou de biodiversiteit zonder credit niet op gelijke wijze (voort)bestaan?) worden regelmatig genoemd. En zo zijn er meer uitdagingen waar de (mogelijke) markt voor biodiversiteitscredits tegenaan loopt. Hoe zorg je voor blijvende biodiversiteit die past bij het gebied en de lokale natuurdoelen? Hoe worden lessen van de vrijwillige markt voor verhandelbare CO₂-rechten meegenomen? Hoe verhoudt een (internationale) markt voor vrijwillige credits zich tot de benodigde inspanningen van marktpartijen om hun negatieve impacts op biodiversiteit te minimaliseren? En: hoe ontstaat er überhaupt een markt? Faciliterend overheidsbeleid wordt genoemd als belangrijk element om dit laatste aan te jagen.

Habitatbanking in de Nederlandse context

Bij de implementatie van habitatbanking in Nederland op een wijze die daadwerkelijk bijdraagt aan het behoud en herstel van waardevolle biodiversiteit is een robuust systeem van procedures en methodieken noodzakelijk. Daartoe is kennis van de ontwikkelingen op het gebied van biodiversiteitscredits nuttig. Op basis van een verzameling vragen vanuit het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft de Nationale Biodiversiteitsbank deze kennis in dit rapport in kaart gebracht.

³ [COP15 ends with landmark biodiversity agreement \(unep.org\)](https://www.unep.org/cop15-ends-with-landmark-biodiversity-agreement)

Management summary

Introduction

Biodiversity credits have received a lot of attention in recent years. They are seen as one of the options for closing the 'finance gap' with regard to nature conservation: the difference between the money currently spent worldwide on the conservation and restoration of biodiversity, and what is needed to achieve the internationally agreed biodiversity goals⁴.

The essence of habitat banking: creating and trading biodiversity credits

Broadly speaking, habitat banking involves investments in the conservation and/or restoration of biodiversity, whereby the biodiversity gains are traded as credit(s). A habitat bank can help realize this transaction - from agreements with the landowner about the desired nature goals, measures to be taken and monitoring, to the sale of the credits created. The proceeds from the credit(s) are divided between the landowner and the habitat bank that made the creation and trading of the credit(s) possible.

The credit does not exist

A look at the reports that have been published recently on this subject makes it clear: there is no such thing as *the* credit. A multitude of credits exist - already on the market or still in development - aimed at species, habitats, ecosystems, conservation of existing nature, restoration of biodiversity, etc. Apart from the difference in perspective, there is also no consensus on how to measure biodiversity. Occasionally, a desired universal measurement method is discussed; more often it concerns a targeted, local approach. There is, however, a lot of attention everywhere with respect to involving the local population ('indigenous peoples and local communities').

Nevertheless, parties worldwide feel a need for a standard to implement the credit instrument. Many organizations are working on this through pilots, working groups, etc. – from the Global Credit Alliance to the World Business Council for Sustainable Development and certification bodies such as Verra.

Challenges

Biodiversity credits are not without controversy; concerns about, among other things, 'greenwashing' (which claims are made by the buyer, is biodiversity not first destroyed on the land that is being restored?) and additionality (would biodiversity not continue to exist in the same way without credit?) are regularly mentioned. And there are more challenges that the (potential) market for biodiversity credits faces. How do you ensure biodiversity that lasts and suits the area and local nature goals? How are lessons from the voluntary market for tradable CO2 rights taken into account? How does an (international) market for voluntary credits relate to the efforts required by market parties to minimize their negative impacts on biodiversity? And: how can a market even exist? Facilitating government policy is mentioned as an important element to encourage the latter.

Habitat banking in the Dutch context

When implementing habitat banking in the Netherlands in a way that actually contributes to the conservation and restoration of valuable biodiversity, a robust system of procedures and methodologies is necessary. To this end, knowledge of developments in the field of biodiversity credits is useful. Based on a collection of questions from the Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality, the National Biodiversity Bank has mapped out such knowledge in this report.

⁴ [COP15 ends with landmark biodiversity agreement \(unep.org\)](https://unep.org/)

Hoofdstuk 1. Inleiding

Sinds het begin van deze eeuw wordt er wereldwijd gesproken en gediscussieerd over habitatbanking, het systeem van handelbare rechten in biodiversiteit. Kan dit instrument behulpzaam zijn in het stoppen van het verlies aan biodiversiteit, in navolging van het systeem van handelbare koolstofrechten? In veel landen zijn studies en proefprojecten uitgevoerd om te verkennen welke mogelijkheden habitatbanking kan bieden en onder welke restricties.

Ook in Nederland is een systeem van handelbare biodiversiteitsrechten onderwerp van discussie. In de afgelopen jaren zijn diverse verkenningen en proefprojecten uitgevoerd – o.a. geïnstigeerd door het Platform Biodiversiteit, Ecosystemen & Economie⁵, en het [Veluwefonds](#) – om te kijken naar een mogelijke vorm voor een habitatbank in Nederland⁶. Deze verkenningen en pilots hebben bevestigd dat een habitatbank potentie biedt voor biodiversiteitsbehoud en -herstel in Nederland.

Met inspraak van en na overleg met onder meer bedrijven, terreinbeherende organisaties en overheden is op 4 augustus 2022 de not-for-profit stichting Nationale Biodiversiteitsbank (NBB) opgericht; een stichting met het doel om een systeem voor handelbare biodiversiteitsrechten in Nederland te ontwikkelen en beheren. De NBB wil op transparante wijze de kwaliteit en de langjarige instandhouding van het met hun rechten gefinancierde biodiversiteitsbehoud en -herstel garanderen met een organisatiestructuur die aansluit bij de bevindingen van de eerder genoemde verkenningen en proefprojecten, de ervaringen van de vrijwillige koolstofmarkt, en in het buitenland ondernomen vergelijkbare initiatieven.

Zowel voor de biodiversiteit, voor mensen die genieten van biodiversiteit, voor een gezond voedselsysteem als voor de accountantsverklaring bij het maatschappelijk jaarverslag van bedrijven die hun MVO-prestaties door middel van deze rechten realiseren of versterken, heeft dit systeem van handelbare biodiversiteitsrechten een belangrijke toegevoegde waarde. Hetzelfde geldt voor bedrijven die (onder voorwaarden) willen compenseren voor hun negatieve impact op biodiversiteit en voor de weging van de geoffeerde inspanning ten behoeve van de MVO-paragraaf bij openbare aanbestedingen door de overheid.

Bij de implementatie van habitatbanking in Nederland op een wijze die daadwerkelijk bijdraagt aan het behoud en herstel van waardevolle biodiversiteit is een robuust systeem van procedures en methodieken noodzakelijk. Daartoe is kennis over vergelijkbare systemen elders in de wereld nuttig. Het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) heeft aan de Nationale Biodiversiteitsbank opdracht gegeven deze kennis in kaart te brengen. Daartoe heeft zij een verzameling vragen aangereikt die gezamenlijk het brede speelveld van habitatbanking afdekken. In dit rapport beantwoordt de NBB de door het Ministerie van LNV gestelde vragen.

Het Ministerie van LNV heeft aan IUCN NL gevraagd een peer review uit te voeren op het door de NBB samengestelde rapport, die als separaat document beschikbaar is.

⁵ Dit platform is opgeheven per 1 januari 2017.

⁶ <https://www.veluwefonds.nl/wp-content/uploads/2020/09/deelrapport-achtergronden-habitatbanking-april-2017.pdf>

Hoofstuk 2. Leeswijzer

Het Ministerie van LNV heeft 27 vragen aan de NBB aangereikt voor nadere verkenning. Deze vragen zijn door de NBB gerubriceerd in de volgende thema's:

- Biodiversiteitsrechten
- Meten
- Kosten
- Positieve impact
- Consistentie met andere initiatieven, beleid en wetgeving
- Doelgroep
- Scope

Enkele vragen pasten niet binnen een van de voornoemde thema's en zijn in een groep 'Anders' ondergebracht.

In dit rapport zijn deze thema's en onderliggende vragen niet geordend. Lezers kunnen dan ook vrijelijk door het document gaan en de voor hen interessante thema's of vragen lezen zonder dat daar informatie voor nodig is uit andere hoofdstukken. Waar nodig vindt verwijzing plaats.

Hoofdstuk 3. Biodiversiteitsrechten

Vraag 0 : Wat zijn biodiversiteitsrechten?

In dit voor het Ministerie van LNV uitgevoerde onderzoek staan biodiversiteitsrechten centraal – in onderliggend rapport *biodiversiteitscredits* genoemd, aangezien dit de geijkte term is die in de internationale markt wordt gebruikt.

Beschikbare kennis

Biodiversiteitscredits die worden gecreëerd worden in bestudeerde rapporten gezien als het resultaat van investeringen met het oogmerk om biodiversiteit te behouden/ te versterken/ uit te breiden, waarbij de 'winst' in biodiversiteit wordt omgezet in verhandelbare eenheden: credits (zie onderstaand). Een habitatbank faciliteert de handel – aankoop & verkoop – van deze credits. Als het gaat om (grootschalige) handel wordt in bestudeerde rapporten weinig tot geen voorbehoud gemaakt als het gaat om wie de credits mogen kopen. In veel rapporten gaat het om 'doing good' en wordt er expliciet aangegeven dat credits niet zijn bedoeld om te dienen als offsets (zie vraag 4). Sterker nog, dat gecontroleerd zou moeten worden dat ze hier niet voor worden gebruikt om 'greenwashing' te voorkomen.

Biocredits to finance nature and people; Emerging lessons⁷

Biodiversity credits, or 'biocredits', are an emerging mechanism to quantify and track biodiversity conservation and preservation efforts and outcomes. A biocredit represents a unit of biodiversity that is being restored or preserved. Biocredits are being developed to be bought and sold, and when designed carefully, they can channel financial flows towards effective biodiversity conservation and directly support locally-led action to ensure Indigenous Peoples and Local Communities (IPs & LCs) can fully participate in and realise the benefits of the mechanism.

Table 1. Comparison of applications of biocredits

	CONSERVATION	APPLICATION	VALUE
Avoided loss	Preservation	Ecosystem, landscape or seascape has high levels of biodiversity, is at risk of degradation and requires investment to fund protection	Maintaining biodiversity indicators equal to an identified reference site
Restoration	Restoration	Ecosystem, landscape or seascape is degraded and requires investment to fund restoration	Increasing biodiversity indicator relative to a previous measured level
Supporting existing efforts	Continued preservation	Ecosystem or landscape has high levels of biodiversity, is not at immediate risk of degradation and management of biodiversity is already taking place. Investment is required to support continued protection	Rewarding those who manage or own the land (governments, landowners, IPs & LCs) that have maintained biodiversity

Wereldwijd wordt dit soort investeringen in allerlei soorten natuur gedaan, ook in beschermde natuur. De voorbeelden van (opkomende) creditbanken/-methodieken genoemd in bijlage I maken hier geen onderscheid in. De geraadpleegde bronnen geven een divers beeld waarin op vele thema's nog geen unanimititeit waarneembaar is, bijvoorbeeld als het gaat om:

- eenheid van meten (bijvoorbeeld op soort-, habitat- of ecosysteemniveau);
- manier van meten (zie hoofdstuk 4);
- doorverhandelingsmogelijkheid; en
- investeren in behoud en/of in uitbreiding/ herstel van biodiversiteit.

Hieronder volgen enkele stukken uit bestudeerde rapporten die meer context bieden als het gaat om circulerende ideeën voor een biodiversiteitscreditmarkt, inclusief een kritische noot.

⁷ <https://iied.org/sites/default/files/pdfs/2022-11/21216IIED.pdf>

Making the market work for nature; How biocredits can protect biodiversity and reduce poverty⁸

Although there are clear rules about when and where to allow biodiversity offsetting, the instrument has come under scrutiny for lack of transparency, mismatch between theory and practice, and lack of enforcement on mitigation hierarchies, all of which has led to concerns about biodiversity loss due to offsets. In contrast, biocredits would only be allowed for net benefit gain, not to offset losses.

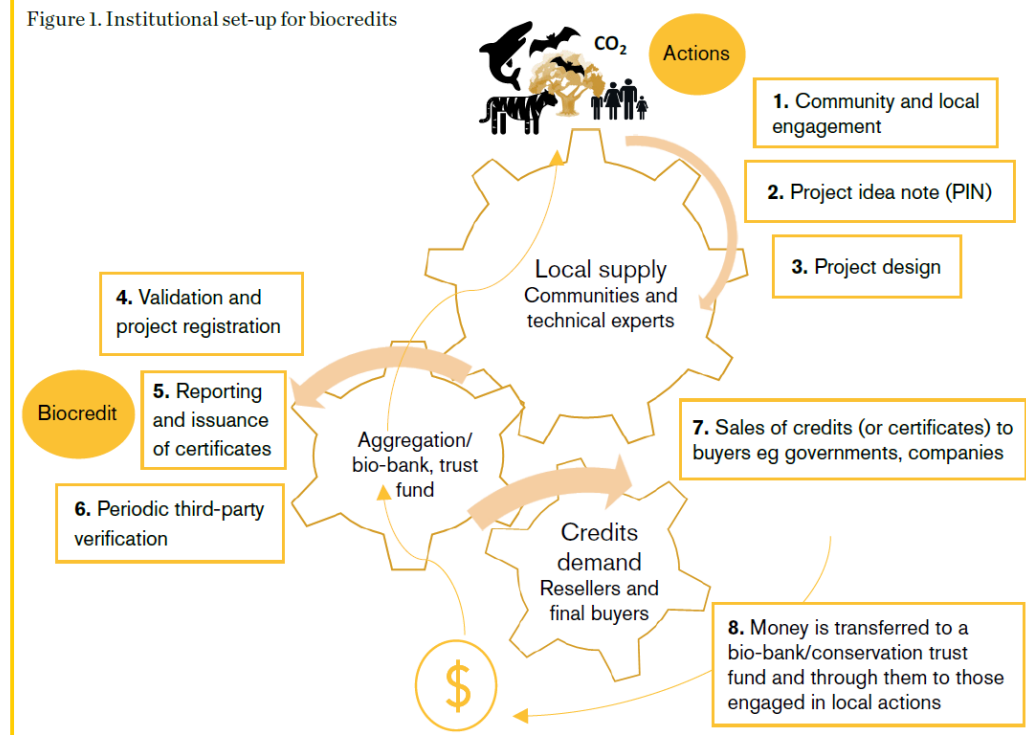
A biocredit scheme would benefit from four main components:

1. Simple, transparent, replicable, cost-effective design coherent with evolving frameworks (with units that have legal clarity on property rights).
2. Enabling policy from government for implementation. For example, biodiversity offsets provide useful lessons for government-facilitated systems to establish metrics and units of analysis (species, habitats) to establish baselines and assess changes, and to understand the processes to allocate rights and negotiate activities.
3. Market engagement to attract buyers and generate sales.
4. Inclusive and fair benefit for local people.

Credits could be supplied by individual households and farmers, local groups and NGOs, private developers, government and public agencies, etc.

Biocredits can be bought by anyone. E.g. government bodies trying to achieve conservation outcomes, philanthropic organizations interested in conservation, companies that want to invest in biodiversity, intermediaries or individual consumers.

Figure 1. Institutional set-up for biocredits

⁸ <https://www.iied.org/sites/default/files/pdfs/migrate/16664IIED.pdf>

Harnessing Biodiversity Credits for People and Planet⁹

The next 18 months will be pivotal in the emergence and scaling up of biodiversity credit markets. To credibly deliver the equitable, nature positive outcomes needed, these markets must be designed with high-integrity principles now.

The paper identifies **5 key design challenges** in the development of high-integrity biodiversity markets and outlines a clear, sovereign-driven Global Roadmap towards overcoming these challenges.

The 5 design challenges are:

1. Providing credible, timely, and affordable measurement and monitoring of the state, improvement and/or maintenance of biodiversity.
2. Scaling, sustained, and high-integrity demand for biodiversity credits and associated financing.
3. Ensuring sufficient, high-integrity supply of credits offering nature positive outcomes.
4. Securing adequate price and equitable distribution of rewards to project developers, sovereigns, and Indigenous Peoples and local communities.
5. Establishing robust governance and broader, transparent institutional arrangements.

A new biodiversity credits market wants to avoid the mistakes of carbon offsets¹⁰

The projections for life on earth are bleak: At the current rate, one million known species could go extinct by 2050. On Dec. 7 2022, diplomats from nearly every country will convene in Montreal for a ten-day summit on biodiversity conservation, trying to find ways to reverse that trend.

The biodiversity crisis has one thing in common with the climate crisis: Policymakers are pushing to monetize the solutions and make private companies pay.

Today, the biocredits market is almost nonexistent. But interest is picking up. [...] In another way, though, biocredits are simpler than carbon credits. Carbon is essentially fungible—a ton emitted in the US has the same impact on the global climate as a ton emitted in Kenya—so carbon credits have frequently been traded and marketed as “offsets,” with the assumption that the buyer is free to pollute as long as they buy a compensatory number of credits. That assumption leads to all kinds of sloppy accounting, double-counting, and greenwashing, with the upshot that the carbon market hasn’t been effective at driving down total global emissions, which is ultimately the point.

How do biocredits work?

Biocredits, in contrast, are clearly *not* fungible. No one can argue that it’s fine for a company to bulldoze a forest in the US as long as it pays for conservation in the Amazon. In other words, biocredits cannot be used as “offsets.” Buying one doesn’t give the buyer any right except to say, “I supported conservation.” As a result, biocredits avoid much of the bad-faith math that has discredited the carbon market.

Nevertheless, not everyone is keen on the idea of biocredits. In an open letter published in November, more than 100 academics and environmental groups cautioned against the development of a biocredit market, because it “promotes a meaningless monetary valuation of nature” and could be construed as a replacement for environmental regulation. The IIED paper also recommends that any biocredit trading system should include the views of indigenous communities and others living in the area being conserved.

Still, the biggest test for the biocredit market will lie in how many buyers step forward. The strategic allure of offsetting, dubious as it is, has driven rapid growth in the carbon market. When the incentive to participate is merely altruism, rather than a cover for environmentally damaging corporate behavior, buyers may line up around the block. If they were so inclined, in fact, biocredits likely wouldn’t be needed in the first place.

⁹ <https://www.naturemarkets.net/publications/harnessing-biodiversity-credits-for-people-and-planet>

¹⁰ <https://qz.com/a-new-biodiversity-credits-market-wants-to-avoid-the-mi-1849853161>

Hoofdstuk 4. Meten

Vraag 1. Hoe meet je biodiversiteit inclusief de eventuele waardevermeerdering?

De afgelopen twee jaar zijn veel rapporten geschreven en initiatieven ontstaan over de (mogelijke) handel in biodiversiteitscredits die op vrijwillige basis door personen, bedrijven en organisaties gekocht kunnen worden om een positieve bijdrage te leveren aan het behouden, herstellen en versterken van biodiversiteit wereldwijd. De uitdaging die meermaals wordt genoemd, is het ontbreken van een eenduidig meetsysteem voor biodiversiteit.

Beschikbare kennis

In bijlage I zijn diverse voorbeelden van opkomende creditbanken/-methodieken beschreven. De manieren waarop biodiversiteit binnen deze voorbeelden wordt gemeten zijn divers en via voor dit onderzoek gebruikte bronnen (zoals rapportages en websites) niet op detailniveau te achterhalen. Volledige transparantie over de aanpak en berekening is nodig om na te kunnen gaan of credits inderdaad tot winst voor biodiversiteit leiden. Daarbij blijft het gebruik van 'goede' data in berekeningen een uitdaging. Idealiter zijn berekeningen gebaseerd op velddata in de gebieden die de credits betreffen, maar dit zal in de praktijk niet altijd haalbaar zijn. Bij de inzet van gemiddelde waarden is de vraag: hoe verzekeren we het gebruik van gemiddelden die representatief zijn voor biodiversiteit in goede staat?

De vraag of er een universeel meetbare eenheid voor biodiversiteit komt, wordt niet door iedereen met 'ja' beantwoord (zie hieronder). Sommige organisaties geloven hier wel in.

Pricing Nature: Can 'biodiversity credits' propel global conservation?¹¹

Ekos, a New Zealand carbon credit developer and accreditor that is also part of the Biodiversity Credit Alliance, is working on its own proprietary biodiversity credit. Jemma Penelope, an Ekos senior consultant, thinks it's unlikely that a consistent and widely translatable unit will emerge. "At the moment, we don't see a single unit of biodiversity ever really being able to give us what we need," she says. "Because ultimately for us, it's funding communities to look after their ecosystems. We're not here to meet the needs of the financial system."

Others insist a standardized unit is both possible and desirable. Terrasos, the Colombian biocredit developer, provides an example of how a universal biocredit might work. To assess the potential value in biocredits of a given area of land, the company compiles data on the rarity of the ecosystems that land contains, its state of degradation and restoration potential, how it contributes to ecological connectivity, whether it contains species on the IUCN's Red List, and other factors. It enters these data into an algorithm that calculates the number of credits that the project can issue. Habitats that are more threatened provide more potential biocredits, and habitats that are less threatened provide fewer.

Hieronder is een voorbeeld van een meetmethodiek beschreven in bijlage I; Terrasos kwantificeert de uit te geven biodiversiteitscredits op basis van vier factoren via de 'Voluntary Biocredit Quantification' berekening.

	Factor 1		Factor 2		Factor 3		Factor 4		
#VBC =	TPA* IUCN risk categories	+	Hectares* preservation	+	Hectares* restoration	+	TPA* years of operation	+	TPA* connectivity opportunities
	Factor 1 average		Factor 2 average		Factor 2 average		Factor 3 average		Factor 4 average
*TPA refers to total project area									

Toelichting: Berekening van vrijwillige biodiversiteitscredits (VBC's) zoals gebruikt door Terrasos¹².

¹¹ <https://e360.yale.edu/features/biodiversity-credits>

¹² <https://iied.org/sites/default/files/pdfs/2022-11/21216IIED.pdf>

Drie scenario's zijn hieronder volgens deze methodiek uitgewerkt door Terrasos (met andere volgorde van factoren).

VBC issuance in different scenarios

Here is an example of three different scenarios/projects on which the score for each differential factor varies according to certain criteria. Nevertheless, three aspects remain constant for all of them: the total project area equals 100 hectares (1,000,000 m²), the area dedicated to preservation actions equals 350,000 m² and the area for restoration is 650,000 m².

Scenario 1: The project takes place in a Critically Endangered (CR) ecosystem but with low connectivity levels. The duration of the project is 30 or more years, and both preservation and restoration actions are taken.

1		Scenario 1				Score
Features		Credit factors				
Area type	Area (m ²)	F1 Threat Category	F2 Connectivity	F3 Project Duration	F4 Activities to implement	
Preservation	350,000	–	–	–	0.23	80,500
Restoration	650,000	–	–	–	0.25	162,500
Project Total	1,000,000	0.25	0.1	0.25	–	600,000
TOTAL SCORE						843,000
Potential credits (10m ²)						84,300

Scenario 2: All four differential factors score the lowest values. The project occurs in a non-threatened ecosystem with a 20-21 years of duration, it does not generate nor improves regional connectivity and only performs preservation actions.

2		Scenario 2				
Features		Credit factors				Score
Area type	Area (m²)	F1 Threat Category	F2 Connectivity	F3 Project Duration	F4 Activities to implement	
Preservation	1,000,000	–	–	–	0.23	230,000
Restoration		–	–	–	0.25	–
Project Total	1,000,000	0.22	0.1	0,05	–	70,000
TOTAL SCORE						600,000
Potential credits (10m²)						60,000

Scenario 3: All four differential factors for the project score the highest values. The ecosystem where the project takes place is Critically Endangered (CR), its level of connectivity is high and improves the connectivity at regional level, the entire area is dedicated to restoration activities and the project duration is 30+ years.

3		Scenario 3				Score
Features		Credit factors				
Area type	Area (m ²)	F1 Threat Category	F2 Connectivity	F3 Project Duration	F4 Activities to implement	
Preservation		–	–	–	0.23	-
Restoration	1,000,000	–	–	–	0.25	250,000
Project Total	1,000,000	0.25	0.25	0.25	–	750,000
TOTAL SCORE						1,000,000
Potential credits (10m ²)						100,000

Toelichting: Berekening van vrijwillige biodiversiteitscredits in drie scenario's door Terrasos¹³

¹³ https://en.terrasos.co/files/ugd/cfa1dc_815f6a56e3024acb9039179a6fc369ee.pdf

Over het algemeen bevatten de op hoofdlijnen beschreven meetsystemen aandacht voor de volgende aspecten:

Biodiversiteit

- (Beschermd) soorten, samenstelling, functie, integriteit en omvang van habitat
- Connectiviteit
- Additionaliteit
- Bestendigheid
- Weglekken
- Tastbare / meetbare resultaten
- Permanentie
- Complementariteit
- Traceerbaarheid / herleidbaarheid

Proces

- Goed bestuur
- Duidelijke principes en raamwerk, heldere methodiek
- Inspraak van bewoners (er wordt veel gesproken over het betrekken van inheemse volkeren en lokale bevolkingsgroepen) om baten eerlijk te verdelen
- Tijdschikking van credits in lijn met effectief biodiversiteitsherstel en bescherming
- Integriteit (een eerlijk en betrouwbaar handelssysteem)
- Transparantie (register en bank met betrekking tot de handel)
- Kaders voor monitoring, evaluatie en eventuele bijsturing, met bijbehorende verslaglegging

In rapporten komt regelmatig de wens naar voren om een systeem te creëren dat alle soorten habitats – van woestijn tot regenwoud – kan vangen in dezelfde credit eenheden, terwijl ook geluiden opgaan dat je verschillende indicatoren nodig hebt. Zie hieronder een nieuwsartikel waarbij wordt geadviseerd een methodiek te gebruiken “whereby metrics are validated as appropriate for the specific system”.

Biodiversity credits: An opportunity to create a new financing framework (commentary)¹⁴

Biocredits will need multivariate approaches and metrics in their monitoring and reporting schemes, which will be influenced by the ecosystem and project size. Rather than biocredit standards being too prescriptive, it will be better to have methodologies whereby metrics are validated as appropriate for the specific system. Clearly creating a methodology that can withstand critique and adapt over time will not be easy. Finding the right balance between accuracy and simplicity is a critical need for a healthy biodiversity market.

Credits need to represent meaningful time horizons for biodiversity conservation outcomes. Biodiversity changes and impacts happen over time, where annual variations (both positive and negative) can occur due to external factors such as changing climatic conditions or shifting baselines. Annual ecological gains, like in the case of carbon, where credits represent annual emissions reductions, is largely unrealistic, costly and risky. To do this efficiently and effectively, biocredits need to include a permanence and durability component in their methodology. For example, ten square meters or 1 hectare of endangered, conserved, or restored habitat for 30 years or in perpetuity. That is what nature needs.

¹⁴ <https://news.mongabay.com/2023/02/biodiversity-credits-an-opportunity-to-create-a-new-crediting-framework-commentary/>

Plan Vivo is één van de organisaties die eind 2023 een biodiversity credit protocol wil lanceren (zie hieronder en in bijlage I).

Plan Vivo to strike balance between accessibility and credibility with biodiversity credit protocol¹⁵

[...] that the Plan Vivo methodology will be based on a percentage change unit and will require a minimum number of indicators to be monitored using standardized ecosystem and species-based indices across projects.

Since reported in January, the methodology states that proponents must choose at least four metrics that are relevant to biodiversity within a project area, and credits are then issued as equivalent to a 1% gain for restoration, or as no measured loss for conservation in the metrics, per hectare. The revised methodology will be available for review later this year.

The Plan Vivo will be auditable, scalable, and will also allow for the use of innovative technologies for monitoring and measurement purposes, while placing emphasis on community participation and local knowledge.

¹⁵ <https://carbon-pulse.com/214505/>

Vraag 2. Hoe reken je de biodiversiteit winst om naar Euro's?

Gelijk aan het verschillend meten van biodiversiteit (zie vraag 1) zijn er diverse manieren waarop de omrekening van biodiversiteitwinst naar financiële waarde kan plaatsvinden. In bijlage I worden enkele voorbeelden toegelicht.

Beschikbare kennis

Diverse kosten die samen de prijs bepalen worden met regelmaat genoemd in rapporten. Het gaat dan onder andere om:

Startkosten

- Landkosten (bijv. afwaardering van agrarische grondwaarde naar natuurwaarde)
- Inhuur van deskundigen om plan van aanpak en beheers- en monitoringsplan op te stellen
- Kosten voor herstel/ versterking biodiversiteit (arbeid en inputs)
- Inhuur van deskundigen om de hoeveelheid biodiversiteitscredits te bepalen
- Bemiddelingskosten
- Training van landeigenaar

Operationele kosten

- Uitvoeren van beheersplan voor [xx] jaar
- Onderhoudskosten (o.a. inputs) over een periode van [xx] jaar
- Monitoring en verslaglegging over een periode van [xx] jaar

In de praktijk zal het erop neerkomen dat een partij een methodiek ontwikkelt om het aantal credits/kosten te berekenen en dat de uitkomsten hiervan afhankelijk zijn van projectvariabelen als locatie, omvang, activiteiten, etc. Belangrijk voor prijsbepaling is ook: gaat het om een gebied waarbij bestaande biodiversiteit wordt behouden of om uitbreiding/ herstel van een gebied?

Biodiversity credits: An opportunity to create a new financing framework (commentary)¹⁶

[...] the diversity of biodiversity between ecosystems globally means there are no two places alike. This results in varied recovery dynamics between ecosystems. Some regenerate quite rapidly, for example tropical humid forests, while others can take decades like the boreal forests. Recovery patterns will depend on disturbances and factors such as climate change. This mandates us to think about biocredits in a way that is coherent with natural dynamics and does not create a bias towards faster recovering systems. Hence it is important that a biocredit system recognizes differences and can “normalize” among different management interventions and sites based on a set of criteria that represent global ecological significance.

Achieving the Global Biodiversity Framework targets (protecting 30% of the earth by 2030) requires that both preservation and restoration of natural ecosystems are eligible crediting activities. Preservation is more valuable from an ecological perspective but is inherently cheaper than restoration activities, as such the sale of credits from restoration outcomes may be at risk, as funding will likely flow to the cheaper preservation projects.

¹⁶ <https://news.mongabay.com/2023/02/biodiversity-credits-an-opportunity-to-create-a-new-crediting-framework-commentary/>

Onderstaand is een illustratief voorbeeld opgenomen van een tariefberekening in Engeland (het *Department for Environment, Food & Rural Affairs (Defra)*).

Calculating and collecting the tariff¹⁷

We propose that the biodiversity net gain tariff price should cover the costs of:

- replacing and maintaining lost habitats, taking account of variation in land prices across the country; and
- delivery and monitoring costs of the compensation scheme.

The tariff price should also provide an incentive to:

- retain habitat on site and to limit local habitat losses; and
- seek net gain through use of local habitat creation schemes

Tariff example: An illustrative development

A developer is building on a one hectare arable site. Around 0.1 hectare of the site will be landscaped grass and shrub planting, meeting local greenspace requirements. The rest will be developed with buildings, roads and hard landscaping. It is agreed that the remaining habitat loss cannot be avoided, minimised or remediated. There are no suitable habitat compensation sites available in the local area at the time of the planning application. The residual net gain requirements are therefore subject to tariff payment.

Biodiversity units before development = 2

Biodiversity units after development = 0.42

Biodiversity unit target to achieve net gain = 2.2*

Biodiversity units to be compensated via the tariff = 1.78

Tariff payment (at an illustrative £12,000 per unit rate) = £21,360

*Note: the risk adjustment factors in the Defra metric would likely require a developer to plan to achieve much more than 2.2 units, which is then adjusted to 2.2 units after accounting for time lags and difficulty of achieving the target state.

Guide prices and information on calculating costs for developers buying statutory credits can be found [here](#).

¹⁷ https://consult.defra.gov.uk/land-use/net-gain/user_uploads/07-2.-calculating-and-collecting-the-tariff.pdf

Vraag 3. Hoeveel rechten krijg je voor hoeveel natuur?

Er is niet op voorhand aan te geven hoe deze rekensom in elkaar steekt omdat er veel verschillende methodieken en omrekeninstrumenten worden gebruikt (zie bijlage I).

Beschikbare kennis

Er zijn internationaal verschillende werkgroepen aan de slag om integrale raamwerken op te stellen waardoor in de toekomst wellicht een meer eensgezinde aanpak wordt gevolgd bij het bepalen van de hoeveelheid rechten die je krijgt voor bepaalde biodiversiteit (zie vraag 5). Onderdeel van een aanpak kan zijn dat je relatief meer rechten krijgt als de hoeveelheid natuur die het betreft groter en/of aaneengesloten is. Natuur wordt dan exponentieel meer waard. Zo worden grotere gebieden en connectiviteit gestimuleerd.

Hieronder is een voorbeeld van Terrasos, één van de private partijen die biocredits succesvol in de praktijk brengt.

Case study: Terrasos

Terrasos has piloted the first Habitat Bank in Latin America and has already sold USD 1.8 million in biodiversity credits in Colombia.¹⁸ Terrasos is a Colombian company that last year became one of the first to offer biodiversity credits for sale.

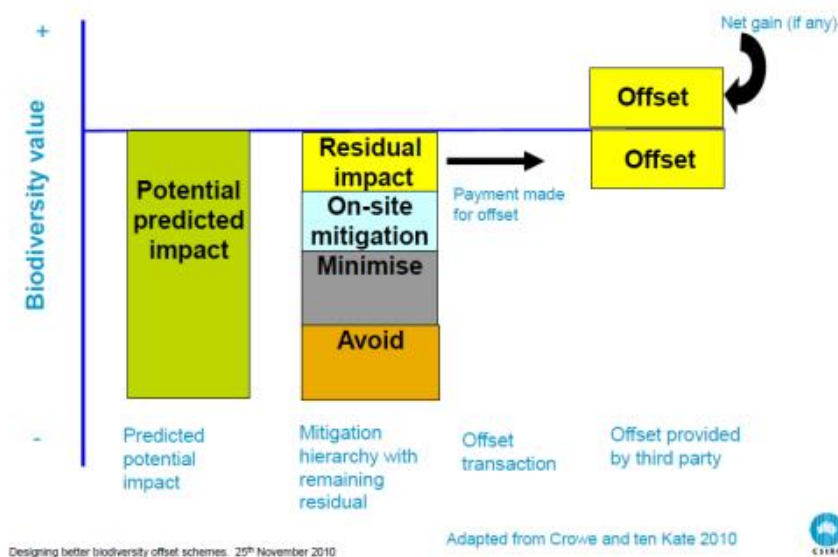
“We only get paid when we deliver the performance outcomes,” says Mariana Sarmiento, CEO of Terrasos, a Colombian company that last year became one of the first to offer biodiversity credits for sale, with 62,000 12-square-yard plots of conserved or restored ecosystems that will be managed for 30 years. The price is currently around 30 euros per unit, and slightly more than 100 have been sold so far.¹⁹

¹⁸ <https://partnershipsforforests.com/innovative-business-that-creates-economic-value-from-biodiversity-protection/>

¹⁹ <https://e360.yale.edu/features/biodiversity-credits>

Vraag 4. Hoe wordt toepassing van de mitigatiehiërarchie van de koper geëvalueerd?

Bij de mitigatiehiërarchie gaat het om het voorkomen- minimaliseren- mitigeren -en dan pas compenseren van biodiversiteitsverlies (zie onderstaand schema uit het rapport Natuurcompensatie; Kansen, knelpunten en rekenregels).²⁰

Beschikbare kennis

De mitigatiehiërarchie is vooral bekend vanuit de hoek van biodiversiteitscompensatie. Bij zowel verplichte als vrijwillige biodiversiteitscompensatie wordt het toepassen van deze hiërarchie bijna altijd als voorwaarde gesteld voordat mag worden overgegaan tot compensatie. In rapporten rondom de ontwikkeling van de creditmarkt wordt vaak expliciet vermeld dat credits en compensatie ('offsets') verschillend van elkaar zijn (zie onderstaand de definitie van de Biodiversity Credit Alliance), en wordt er bij de creditmarkt niet vaak geschreven over eisen aan kopers (en dus ook niet over het toepassen van de mitigatiehiërarchie). Sterker nog: bij een grootschalige handel in credits is er eigenlijk de impliciete aanname dat iedereen credits kan kopen (zie ook vraag 20 over het mogelijk screenen van kopers).

Biodiversity Credit Alliance²¹

- In BCA's view, a Voluntary Biodiversity Credit (VBC) is a tool to enable investment in biodiversity conservation and/or enhancement, and can be broadly defined as a quantifiable unit representing a biodiversity conservation and/or enhancement claim using a scientific methodology.
- A VBC sits in contrast to a regulated biodiversity offset credit used primarily for compliance purposes, which in most cases presupposes existence of "equivalence", i.e. the principle of compensating for nature damage inflicted elsewhere.
- VBCs are not an attempt to capture nature, nor commodify or put a price on nature. Instead, VBCs are a means to enable the financing of biodiversity conservation and/or enhancement interventions based on the transparently determined cost to deliver those interventions and associated outcomes. Accordingly, VBCs do not put a price on nature, but instead put a price on the human labour and technology cost to cause biodiversity conservation and/or enhancement.
- **VBCs are generated to fulfil nature-positive aspirations and assertions without being used for compliance purposes nor offsetting biodiversity loss elsewhere.**
- Biodiversity custodians are defined as stakeholders in the biodiversity value chain and ecosystems identified as having rights to or being responsible for the natural resources within a project site. Identifying these entities or persons for a parcel of land is essential to ensure adequate incentives and compensation for its protection and enhancement.

²⁰ <https://edepot.wur.nl/188326>

²¹ Juli 2023: <https://www.biodiversitycreditalliance.org/>. De website is gewijzigd; in oktober 2023 staat er over de definitie van een credit: 'What is a biodiversity credit? What do terms like "additionality" and "gain" mean when it comes to biodiversity? BCA is in the process of publishing an issue paper on Definitions and it will be available here in due course. (Available Oct/Nov 2023)'

In [deze video](#) wordt het verschil tussen credits en offsets uitgelegd.

In een rapport van het World Economic Forum wordt de mitigatiehiërarchie genoemd (zie onderstaand). Hier wordt een heel duidelijk onderscheid gemaakt tussen wat een organisatie doet binnen haar eigen operatie / keten waar ze in opereert, en de positieve bijdrage die de organisatie kan leveren aan biodiversiteit op systemisch niveau (om de leefbaarheid op aarde intact te houden; dit kan dan via credits). Het gebruik van credits ter offsetting van de resterende negatieve impact wordt niet uitgesloten op basis van deze tekst.

Biodiversity Credits: Unlocking financial markets for nature-positive outcomes²²

The mitigation hierarchy requires that corporates and other organizations demonstrate progress against two goals:

- They take steps to “avoid, reduce, restore & regenerate and transform”, in relation to the negative impacts on biodiversity of their operations and value chains.
- They deliver outcomes consistent with the wider goal of achieving a nature-positive future, beyond their value chains.

The emergence of voluntary biodiversity credits markets represents a significant opportunity for the mitigation of systemic nature-related risks by financing measurable and verifiable biodiversity outcomes through the protection and regeneration of nature.

²² https://www3.weforum.org/docs/WEF_Biodiversity_Credit_Market_2022.pdf

Vraag 5. Hoe wordt het systeem voor aanvragen, monitoring, review en rapportage objectief, kundig en transparant gemaakt?

Er is wereldwijd geen gedeeld systeem/ raamwerk voor aanvragen, monitoring, review en rapportage. Op diverse plekken zijn wel werkgroepen e.d. actief om bij te dragen aan een generieke aanpak (zie onderstaand). Mocht een generieke aanpak tot stand komen, dan is het aan bestaande standaarden hoe ze zich hiertoe zullen gaan verhouden (*worden standaarden bijvoorbeeld aangepast/ contracten gewijzigd, indien nodig, om zich te confirmeren aan een nieuwe, wereldwijde standaard?*).

Beschikbare kennis

De mate van transparantie van de in bijlage I genoemde initiatieven verschilt; merendeels worden methodiek, projectactiviteiten, veldverslagen, etc. niet tot in detail gedeeld via de website van de creditverstrekkende organisatie.

Voorbeelden van initiatieven om te komen tot een internationaal raamwerk voor biodiversiteitscredits zijn hieronder opgenomen.

Biodiversity Credit Alliance²³

BCA is a voluntary international alliance that brings together diverse stakeholders to support the realisation of the Kunming–Montreal Global Biodiversity Framework, in particular Targets 19(c) and (d), which “encourage the private sector to invest in biodiversity” utilising, amongst others “biodiversity credits ... with social safeguards.”

Our mission is twofold:

1. Help steer the development of a voluntary biodiversity credit market by building a framework of high-level, science-based principles.
2. Provide guidance and encourage best practice for market participants on the application of these principles, empowering them to achieve and maintain equitable, high quality transactions that meet strict integrity criteria.

Biodiversity Credits: Unlocking financial markets for nature-positive outcomes²⁴

This initiative will continue its work over the next two years, in the following working groups:

- Demand and supply: What are the main drivers of demand? Who would be the first (credible) movers in this space? How can project developers build out long-term benefits for communities and ecosystems on the ground, even as rising temperatures accelerate change?
- Integrity and governance: How can the biodiversity credits market be designed in a way that supports credible claims by buyers, provides clarity on robust methodologies and ensures benefit-sharing with local communities?
- Pilot projects on the ground: How can project and market design bring in landscape-level transformation over the long term, while meeting the needs of varied stakeholders?

Nature credits: Financing nature conservation and restoration²⁵

The Nature Framework Development Group (NFDG) was formed to develop a nature crediting framework, including an underlying methodology, to drive investment to high-quality biodiversity conservation and restoration activities across ecosystems and geographies. Publication of methodology is in Q4/2023.

²³ <https://www.biodiversitycreditalliance.org/>

²⁴ https://www3.weforum.org/docs/WEF_Biodiversity_Credit_Market_2022.pdf

²⁵ https://verra.org/wp-content/uploads/Verra_NatureCredits_Overview_2022.pdf

Taskforce on Nature Markets²⁶

- The Taskforce is shaping a new generation of purposeful nature markets that delivers nature positive and equitable outcomes, and contributes to meeting climate goals.
- Our 'Call to Action' is to establish an ambitious, practical framework for building principles-based nature markets.
- As we enter this new phase in the nature-economy nexus, we have an historic opportunity to shape tomorrow's nature markets, helping to maximise their positive potential and mitigate associated risks.
- The Taskforce seeks to build awareness of nature markets, develop communities of practice, encourage innovations, establish a roadmap of recommendations for key actors, and create a number of exemplary pathfinder initiatives.

²⁶ <https://www.naturemarkets.net/about>

Hoofdstuk 5. Kosten

Vraag 6. Hoe zorg je ervoor dat de (transactie)kosten (m.n. voor monitoring) in verhouding staan tot de schaal van natuurontwikkeling?

De intensiteit (en dus de kosten) van langjarige monitoring hangt af van het soort project: is het behoud van biodiversiteit of het creëren van nieuwe biodiversiteit? In hoeverre kan technologie worden ingezet? Gaat het om een zich langzaam herstellende biotoop of worden snel resultaten geboekt?

Beschikbare kennis

Teneinde kosten behapbaar te houden wordt in rapporten vooral verwezen naar:

- Schaal
- Een eenduidige aanpak (helpt ook vaak om schaal te realiseren)
- Een gedeeld register (beperkte ICT-kosten voor ontwikkeling en beheer als niet iedereen zijn eigen register bouwt)
- Inzet lokale experts in plaats van extern ingevlogen experts
- Technologie ter vervanging van fysieke handelingen, zoals camera traps en satellietbeelden voor monitoring, blockchain om transacties transparant en geloofwaardig te kunnen volgen, etc.

Het is lastig om inzicht te krijgen in % transactiekosten bij initiatieven omdat het concurrentiegevoelige informatie betreft. Er zijn geen vastgestelde percentages, maar als vuistregel kunnen initiatieven overwegen om tussen 5% en 20% van de totale projectkosten te reserveren voor transactiekosten, afhankelijk van de bovengenoemde factoren. Onder transactiekosten vallen met name planning, biodiversiteitsmonitoring, controle en handhaving, administratieve kosten, en eventueel stakeholder management. Hierbij is biodiversiteitsherstel bijna altijd duurder dan bescherming. Een gestandaardiseerde aanpak met een efficiënte bedrijfsvoering is cruciaal voor creditsuitgevende partijen om transactiekosten zo laag mogelijk te houden.

Onderstaand is een inschatting van variabele kosten van IUCN NL, gebaseerd op expert judgement vanuit financieringsopzet van lopende internationale natuurbescherming en herstelprojecten. De disaggregatie per variabele reflecteert het absolute minimum aan transactiekosten.

Bescherming:

Biodiversiteitsmonitoring: 2% van totale projectkosten

Onafhankelijke controle en handhaving: 2% van totale projectkosten

Eventueel: sociale embedding met lokale stakeholders: 1% van totale projectkosten

Herstel:

Biodiversiteitsmonitoring: 5% van totale projectkosten

Onafhankelijke controle en handhaving: 3% van totale projectkosten

Eventueel: sociale embedding met lokale stakeholders: 2% van totale projectkosten

Monitoringsresultaten hoeven niet alleen de creditering te dienen, maar kunnen voor het algemene belang van het aanvullen van biodiversiteitsinformatie worden doorgeleid naar platforms als de Nationale Databank Flora en Fauna of de Rode Lijst van IUCN en GBIF. Een habitatbank kan hierover afspraken maken met de initiatiefnemer.

Plan Vivo Biodiversity Standard: project requirements (draft)²⁷

3.16.2 At least 60% of income from the sale of Plan Vivo Biodiversity Certificates (PVBCs), after payment of any charges, taxes or similar fees levied by the host country, must directly benefit the Project Participant(s) and other Local Stakeholders.

Climate Trade, call with Francisco Benedito, July 2023

"The margins that we normally manage are around 20% of the total purchase (10% on each side)."

²⁷ <https://www.planvivo.org/Handlers/Download.ashx?IDMF=a99f0ac6-f923-4463-9e89-5884cce2616e>

Vraag 7. Hoe kan dit bijdragen aan het verdienmodel van de boer en andere landeigenaren?

Recent is uit onderzoek naar vrijwillige carbon credits gebleken dat landrechten van o.a. inheemse volkeren werden geschonden bij carbon projecten (zie hieronder). Bij het opstarten van de biodiversiteit creditmarkt zie je dan ook dat er veel aandacht is voor het betrekken van landeigenaren gedurende het hele proces van de totstandkoming van de credit. Zowel om eigenaarschap te creëren/ belonen, maar ook om hun kennis van het land mee te nemen.

Beschikbare kennis

Als de procedure voor het produceren van een credit zo is opgesteld dat landeigenaren profiteren van inzet op hun land voor versterken/ behouden van biodiversiteit, dan is de stap erna de praktijk. Er zijn nu nog te weinig biocredits verhandeld om te weten of dit werkt, maar er wordt overal wel veel aandacht aan besteed (zie bijlage I). Uit de literatuur spreekt dan ook de hoop dat landeigenaren (inclusief de agrarische ondernemers) via de verkoop van credits voldoende incentives krijgen om zich in te spannen voor biodiversiteit op hun gronden. Op z'n minst wordt het versterken van biodiversiteit op locatie met vergoeding van investeringskosten en een opslag uitgevoerd (zie ook kosten genoemd in vraag 2); zo kan de initiatiefnemer een positief resultaat halen uit inspanningen om tot biodiversiteitswinst te komen.

Overigens geven de gevonden voorbeelden nauwelijks bruikbare informatie voor de Nederlandse situatie vanwege andere habitattypes, schaalverschil, etc.

Revealed: More than 90% of rainforest carbon offsets by biggest certifier are worthless, analysis shows²⁸

The research into Verra, the world's leading carbon standard for the rapidly growing \$2bn (£1.6bn) voluntary offsets market, has found that, based on analysis of a significant percentage of the projects, more than 90% of their rainforest offset credits – among the most commonly used by companies – are likely to be “phantom credits” and do not represent genuine carbon reductions.

The nine-month investigation has been undertaken by the Guardian, the German weekly Die Zeit and SourceMaterial, a non-profit investigative journalism organisation. It is based on new analysis of scientific studies of Verra's rainforest schemes.

It has also drawn on dozens of interviews and on-the-ground reporting with scientists, industry insiders and Indigenous communities. The findings – which have been strongly disputed by Verra – are likely to pose serious questions for companies that are depending on offsets as part of their net zero strategies.

Verra argues that the conclusions reached by the studies are incorrect, and questions their methodology. And they point out that their work since 2009 has allowed billions of dollars to be channelled to the vital work of preserving forests.

The investigation found that:

- Only a handful of Verra's rainforest projects showed evidence of deforestation reductions, according to two studies, with further analysis indicating that 94% of the credits had no benefit to the climate.
- The threat to forests had been overstated by about 400% on average for Verra projects, according to analysis of a 2022 University of Cambridge study.
- Gucci, Salesforce, BHP, Shell, easyJet, Leon and the band Pearl Jam were among dozens of companies and organisations that have bought rainforest offsets approved by Verra for environmental claims.
- Human rights issues are a serious concern in at least one of the offsetting projects. The Guardian visited a flagship project in Peru, and was shown videos that residents said showed their homes being cut down with chainsaws and ropes by park guards and police. They spoke of forced evictions and tensions with park authorities.

However, Verra strongly disputed the studies' conclusions about its rainforest projects and said the methods the scientists used cannot capture the true impact on the ground, which explains the difference between the credits it approves and the emission reductions estimated by scientists.

²⁸ <https://www.theguardian.com/environment/2023/jan/18/revealed-forest-carbon-offsets-biggest-provider-worthless-verra-aoe>

"This work highlights the main challenge with realising climate change mitigation benefits from Redd+. The challenge isn't around measuring carbon stocks; it's about reliably forecasting the future, what would have happened in the absence of the Redd+ activity. And peering into the future is a dark and messy art in a world of complex societies, politics and economics. The report shows that these future forecasts have been overly pessimistic in terms of baseline deforestation rates, and hence have vastly overstated their Redd+ climate benefits. Many of these projects may have brought lots of benefits in terms of biodiversity conservation capacity and local communities, but the impacts on climate change on which they are premised are regrettably much weaker than hoped. I wish it were otherwise, but this report is pretty compelling."

"Rainforest protection credits are the most common type on the market at the moment. And it's exploding, so these findings really matter. But these problems are not just limited to this credit type. These problems exist with nearly every kind of credit. One strategy to improve the market is to show what the problems are and really force the registries to tighten up their rules so that the market could be trusted. But I'm starting to give up on that. I started studying carbon offsets 20 years ago studying problems with protocols and programs. Here I am, 20 years later having the same conversation. We need an alternative process. The offset market is broken."

Vraag 8. Hoeveel hectare aan natuurrealisatie is minimaal vereist om een aanvraag te behandelen?

Daar is geen algemeen antwoord op te geven. Een kruidenrijk grasland is niet te vergelijken met een biodivers bos. Ook hangt het er vanaf of het gaat om behoud/ uitbreiding van bestaande natuur of bijvoorbeeld investeringen in een op zichzelf staand gedegradieerd gebied. Een en ander zal ook afhangen van de habitat in kwestie en het beoogde doel. Sommige soorten hebben een minimaal gebied nodig, zeker grotere zoogdieren. Daarnaast kunnen kleine oppervlakten ondersteunend zijn aan grote gebieden, en kunnen landschapselementen (ook met beperkte omvang) een belangrijke rol vervullen in een landschap. Over het algemeen mag echter worden aangenomen dat meer oppervlak voordelen voor biodiversiteit oplevert.

In bestudeerde rapporten kwam geen generieke informatie over minimale ha aan gronden voor credits naar boven.

Beschikbare kennis

Onderstaand voorbeeld van Climate Trade laat zien dat er vele vormen zijn voor mogelijke biodiversiteitscredits. Het gaat hier om een bestaand biodiversiteitsgebied dat al financiering heeft – maar niet afdoende. Alle extra financiering voor het behoud is welkom, en zo worden credits voor 10m2 natuurbehoud uitgegeven. Bij investeringen in gedegradieerd gebied, is er – zeker ook om kostentechnische redenen – een bepaalde omvang nodig. De benodigde investeringen kunnen natuurlijk wel in kleinere eenheden credits worden opgeknipt voor de verkoop.

Voluntary Biodiversity Credits by Terrasos
Banco de Hábitat, Bosque de Niebla - El Globo
BIODIVERSITY

Pricing **€34.15 /Credit**

Amount
1 credit = 10m2 protected

Available stock 61,820.821 Credit
Minimum purchases 1 Credit

Transaction fee €0.30
VAT €0.00

Description

CONTEXT

El Globo is the first project in Colombia to issue Voluntary Biodiversity Credits. It is a **340 hectares conservation initiative** registered as **Habitat Bank by the Colombian Ministry of Environment**, located in the Cuchilla Jardín-Támesis Integrated Management District (DMI by its acronym in Spanish). Known as the “water star” of southwestern Antioquia, this area is within the Antioquia’s prioritized ecosystems for conservation. Here, **ecosystem preservation, enhancement and restoration activities generate positive and permanent impacts on biodiversity.**

RELEVANCE

The fragments of Cloud Forest found within the El Globo are strategic for regional development since they provide important ecosystem services related to water regulation, carbon sequestration and nutrient cycling. These patches of forest also represent an exceptional place to counter pressures on biodiversity like habitat loss and fragmentation, enabling fundamental biological processes for the persistence of many species.

29

29 <https://market.climatetrade.com/results/en/>; <https://market.climatetrade.com/projects/en/banco-de-habitat-bosque-de-niebla--el-globo/?id=528>

IUCN NL geeft mee dat de minimumvereisten voor natuurprojecten die in aanmerking willen komen voor biodiversiteitscredits in de Nederlandse context kunnen variëren. Hier zijn enkele richtingen om in beschouwing te nemen:

- Kleinschalige projecten: Sommige biodiversiteitscreditprogramma's in Nederland kunnen kleinschalige projecten ondersteunen, zoals het herstel van een specifiek groengebied, het aanleggen van bloemrijke bermen of de introductie van specifieke plantensoorten op een plot land. Deze projecten kunnen mogelijk slechts enkele hectares beslaan. Bundeling van verschillende projecten is waarschijnlijk nodig om transactiekosten te kunnen dekken.
- Grootschalige projecten: Voor grootschalige natuurprojecten, vooral die met het oog op het beschermen en herstellen van grotere en meer diverse ecosystemen, kan de vereiste oppervlakte aanzienlijk groter zijn. Dit kan tientallen tot honderden hectares omvatten. Dit zijn aantrekkelijkere projecten vanuit de business case van een habitatbank gezien.
- Strategische projecten (groot of klein): Buffergebieden bij natuurgebieden of gebieden die functioneren als soorten corridors (voor connectiviteit) kunnen een hoge bijdrage leveren aan biodiversiteit. De minimumvereisten qua hectare zal afhangen van de grootte en het ecologisch functioneren van het desbetreffende gebied.

Voor ecosystemen in Nederland is de inschatting dat een minimale schaalgrootte van ongeveer 15 hectare noodzakelijk is om een levensvatbaar project te realiseren, rekening houdend met de transactiekosten en de noodzaak om voldoende additionaliteit van biodiversiteit aan te tonen. Deze schatting van 15 hectare is gebaseerd op het kleinste functionerende Natura 2000-gebied in Nederland, namelijk Abdij Lilbosch, dat een oppervlakte van 15 hectare heeft. Bij aanname dat een gebied dat gedurende 30 jaar biodiversiteitscredits genereert uiteindelijk een wettelijk beschermde status zal hebben, dan is het waarschijnlijk niet kleiner dan het kleinste beschermde gebied in Nederland.

Hoofdstuk 6. Positieve impact

Vraag 9. Hoe zorg je ervoor dat de juistelinheemse (in plaats van meest kostenefficiënte) natuur wordt gerealiseerd?

Op hoofdlijnen werkt het creëren en verhandelen van biodiversiteitscredits als volgt:

1. Een landeigenaar, creditontwikkelaar, potentiële koper e.d. identificeert een mogelijkheid om op een terrein te investeren in biodiversiteit en deze investering te verhandelen als credit(s).
2. De habitatbank maakt afspraken met de landeigenaar op basis van de uitgangssituatie van het land (bijvoorbeeld soortenrijkdom of ecologische integriteit) en de gewenste doelen. Met de betrokken habitatbank en eventueel een expert staat hierbij de vraag centraal: hoe zorg je dat de aanvraag gericht is op de 'juiste' natuur?
3. In de afspraken wordt beschreven hoe de biodiversiteit wordt verbeterd en voor welke duur de afspraken gelden.
4. Met bepaalde tussenpozen, bijvoorbeeld elk jaar of elke twee jaar, wordt de voortgang gemonitord.
5. Op de te behalen/ behaalde winst aan biodiversiteit worden biodiversiteitscredits gegenereerd, die een andere partij kan kopen. De inkomsten van de credit(s) worden verdeeld tussen de landeigenaar en de habitatbank die totstandkoming en handel van de credit(s) mogelijk heeft gemaakt.

Beschikbare kennis

De vraag over het zorgen dat de juiste natuur wordt gerealiseerd komt op tafel bij punt 2. hierboven. Nadat een einddoel (= doeltipe) voor het land is vastgesteld, kan worden bepaald wat de benodigde maatregelen zijn om – gezien de uitgangssituatie van het land – daar te komen (= beheertype). Deze maatregelen bepalen de kosten en kun je beheersen en controleren. Het is belangrijk te realiseren dat ondanks inspanningen de gewenste uitkomsten niet kunnen worden gehaald – het kan zijn dat klimaat, invasieve soorten, wijziging van omgevingsplannen, e.d. het proces verstoren. Het is belangrijk om afspraken te maken voor het geval dit voorkomt (zie vraag 12).

Verkrijgen van kennis voor de 'juiste' inrichting van de natuur

Traditionele kennis van het land is in bepaalde delen van de wereld vaak aanwezig bij inheemse volkeren en lokale bevolkingsgroepen. In rapporten over te ontwikkelen creditmarkten wordt in die context daarom gewezen op de waardevolle bijdrage die zij kunnen leveren bij de opzet en inrichting van plannen om biodiversiteit te behouden, versterken en/ of uit te breiden. Ook voor draagvlak van de plannen is het belangrijk om hen te betrekken, los van het feit dat hun (mogelijke) landrechten gerespecteerd moeten worden.

Niet alle landeigenaren hebben evenveel kennis ten aanzien van historie en gebruik van het land. In dat geval kan kennis van de omgeving worden verkregen met behulp van experts, archieven e.d. om te begrijpen wat de referentiewaarde is. Veel kennis is bijvoorbeeld aanwezig bij de Provinciale Landschappen en de lokale agrarische natuurverenigingen. Op basis daarvan kan het na te streven einddoel worden bepaald. Een andere aanlegroute is dat de landeigenaar zelf nadenkt over welke natuur hij/ zij graag wil realiseren en overlegt met erkende experts (indien nodig) of dit passend in het landschap en haalbaar is. Tenslotte kan een gebied op meerdere manieren 'juist' worden ingericht.

Bij natuurherstelprojecten wordt vaak een doel opgenomen om te streven naar minimaal 70% inheemse planten en dieren. Dat waarborgt levensvatbare ecosystemen. De overige 30% kan bijvoorbeeld specifiek worden gebruikt ten behoeve van het versnellen van de successie van gedegradeerd gebied naar biodivers gebied, of voor het stimuleren van ecosystemendiensten zoals klimaatadaptatie/ mitigatie.

Vraag 10. Hoe zorg je ervoor dat de natuurwinst blijvend is? Wat zijn de privaatrechtelijke mogelijkheden (zoals boeteclausule met kettingbeding)?

In bestudeerde rapporten is duidelijk de aanbeveling naar voren gekomen om credits voor langere tijd vast te leggen om natuurwinst blijvend te realiseren. Een regelmatig genoemde term is 20 jaar, maar 10 en 30 jaar worden ook genoemd.

Beschikbare kennis

Om ervoor te zorgen dat natuurwinst blijvend is bij het gebruik van biodiversiteitscredits, kunnen verschillende privaatrechtelijke mechanismen en instrumenten worden toegepast. Hier zijn enkele van de belangrijkste privaatrechtelijke mogelijkheden:³⁰

- Eigendomsrestricties en beperkingen: Binnen een privaatrechtelijk contract kunnen beperkingen en restricties worden opgelegd aan het eigendom en het gebruik van land of eigendom om de natuurwinst te behouden. Dit kan onder meer het behoud van specifieke habitats, de beperking van bepaalde landbouwpraktijken of ontwikkelingsactiviteiten omvatten.
- Eeuwigdurende erfdienstbaarheden: Eeuwigdurende erfdienstbaarheden zijn juridische instrumenten die worden gebruikt om bepaalde gebruiksrechten op land of eigendom te behouden of te beperken, zelfs als het eigendom van de grond verandert. Deze erfdienstbaarheden kunnen worden gebruikt om natuurbehoudsverplichtingen op te leggen aan de eigenaar van het land, ongeacht wie dat land in de toekomst bezit.
- Kettingbeding: Het kettingbeding is een juridisch mechanisme dat een bepaalde verplichting koppelt aan het eigendom van een stuk land. Als het land van eigenaar verandert, blijft de verplichting om natuurwinst te behouden bestaan. Dit kan een krachtig middel zijn om ervoor te zorgen dat natuurwinst blijvend is, zeker als er een boeteclausule aan verbonden is (al biedt het kettingbeding echter geen garantie, want het wordt niet (altijd) gepubliceerd).
- Zekerheidstellingen en borgstellingen: Binnen privaatrechtelijke overeenkomsten kunnen zekerheidstellingen, zoals borgstellingen of waarborgen, worden opgenomen om ervoor te zorgen dat financiële middelen beschikbaar zijn om natuurbehoudsmaatregelen te financieren of om te voldoen aan eventuele verplichtingen in geval van niet-naleving.
- Onderhouds- en beheerovereenkomsten: Privaatrechtelijke overeenkomsten kunnen specifieke bepalingen bevatten met betrekking tot het beheer en onderhoud van natuurlijke habitats of ecosystemen. Dit kan het regelmatig uitvoeren van herstelmaatregelen, monitoring en rapportage omvatten.
- Geschillenbeslechting: In privaatrechtelijke overeenkomsten kunnen mechanismen voor geschillenbeslechting worden opgenomen om eventuele geschillen met betrekking tot het behoud van natuurwinst op te lossen. Dit kan bijvoorbeeld arbitrageclausules omvatten.
- Educatie en bewustwording: Privaatrechtelijke overeenkomsten kunnen ook bepalingen bevatten die de betrokken partijen verplichten tot educatie en bewustwording over de ecologische en duurzame aspecten van het project, wat kan bijdragen aan het behoud van natuurwinst op lange termijn.

Projectvereisten kunnen in een standaard worden vastgelegd om natuurwinst te verzekeren; zie onderstaand voorbeeld.

Plan Vivo Biodiversity Standard: project requirements (draft)³¹

3.5. Project Logic Requirements

- 3.5.1. Projects must have a robust Project Logic that describes how the Project Intervention(s) will generate Biodiversity, Socioeconomic and Environmental Benefits relative to the Baseline Scenario.
- 3.5.2. The Project Logic must describe the causal links between Project Interventions and expected outcomes and identify key assumptions.
- 3.5.3. Project Interventions that include sustainable harvesting of trees within 50-years of the Start Date must have a Project Logic that supports replanting or allowing for regeneration after harvest, and long-term maintenance of the system.
- 3.5.4. The Project Logic must include risk mitigation measures for Reversals, Leakage, and negative environmental and social impacts (see Sections 3.9 to 3.11).
- 3.5.5. The Project Logic must be updated at least every 10-years throughout the Project Period.

³⁰ Greiber, Thomas (Ed) (2009): Payments for Ecosystem Services. Legal and Institutional Frameworks. IUCN, Gland, Switzerland. xvi + 296 pp. Website: <https://portals.iucn.org/library/sites/library/files/documents/EPLP-078.pdf>

³¹ <https://www.planvivo.org/Handlers/Download.ashx?IDMF=a99f0ac6-f923-4463-9e89-5884cce2616e>

Daarnaast is het belangrijk dat een project financieel en juridisch afdoende geborgd is en ecologische verstoringen minimaal om de gemaakte plannen te bestendigen (zie onderstaand).

Biodiversity credits: An opportunity to create a new financing framework (commentary)³²

The ability for biocredits to contribute to the 30×30 Global Biodiversity Framework goals and long-term biodiversity outcomes is also related to the financial needs of the potential stakeholders involved, which need to be underwritten by long-term financial security (e.g. functional credit market, endowments, insurance schemes), & legal guarantees (land titles and contracts, formal protection status), which will enable long term stewardship and the durability and permanence of biodiversity projects.

Hence combining process milestones related to mitigating and reducing threats and disturbances with ecological milestones, and adequate performance-based payment schedules that give projects appropriate cash flows, are appropriate for demonstrating biodiversity conservation results and unlocking incentives. For example, if a community is living in a highly strategic area for biodiversity conservation, but it has no formal land title, a key milestone of a conservation project in this area could be securing long term use rights of that land by communities tied to long term natural resources management. Transparency of both land tenure arrangements and funding flows will give the sort of assurance to investors that has kept them from fully embracing the voluntary carbon market.

³² <https://news.mongabay.com/2023/02/biodiversity-credits-an-opportunity-to-create-a-new-crediting-framework-commentary/>

Vraag 11. Hoe voorkom je dat partijen natuur vernietigen om deze vervolgens weer door middel van een habitatbank te realiseren?

Deze vraag kan op twee manieren worden geïnterpreteerd:

1. vanuit mogelijke kopers: personen of organisaties die zelf natuur vernietigen en via een habitatbank credits kopen om negatieve impacts te compenseren (zie ook vraag 4.);
2. vanuit mogelijke initiatiefnemers met eigen grond om investeringen in biodiversiteit te doen die via verkoop van credits worden gefinancierd.

Beschikbare kennis

Vanuit mogelijke kopers

In rapporten over biocredits is de focus vooral op verhandelbare credits die niet voor offsets zijn bedoeld. In dat geval is er dus geen link tussen de activiteiten van kopers en de gekochte credits.

Toch is niet te voorkomen dat organisaties natuur vernietigen en biocredits aankopen om dit te compenseren. Credithandelaren kunnen er beducht op zijn dat claims die naar buiten toe worden gemaakt geverifieerd worden (bijvoorbeeld door maatschappelijke organisaties of habitatbanken zelf). Daarnaast kunnen voorwaarden aan kopers worden gesteld als het gaat om wat/ hoe er wordt gecommuniceerd over de aangekochte credits.

Biocredits to finance nature and people; Emerging lessons³³

Biodiversity credits, or 'biocredits', are emerging as a tradeable unit of biodiversity that can incentivise nature conservation and restoration to benefit marginalised groups living with nature. Biocredits can complement carbon credits but are most effective as their own new asset class. As a purely positive investment in nature, biocredits are distinct and are preferred to biodiversity offsets, which can cause net damage to biodiversity.

In rapporten over credits, zoals hierboven, worden deze vooral gezien als een puur positieve bijdrage voor biodiversiteit met sociale benefits (ook als er geen eisen aan de koper worden gesteld), en wordt er bij offsets vaak gesproken over 'net damage'. Die zou dan vooral komen doordat:

- like for like eigenlijk niet mogelijk is, dus het equivalence principe gaat in de praktijk niet op;
- de verwachting is dat het een 'license to trash' is omdat de mitigatiehiërarchie te snel of onvoldoende wordt doorlopen en er derhalve te snel wordt gecompenseerd.

In de praktijk hoeft aanschaf van credits niet te betekenen dat organisaties hun eigen impact op relatie met biodiversiteit 'op orde' hebben. Hier kan zonder eisen aan kopers eigenlijk niets over worden gezegd. Als een koper wél wordt gescreend bij investeringen in biodiversiteit (zowel compensatie als credits) kan worden nagegaan in welke context deze investering plaatsvindt. Zo kan worden geborgd dat de koper niet recent natuur heeft vernietigd.

Vanuit mogelijke initiatiefnemers met eigen grond

Als het gaat om het te ontwikkelen gebied – dat daar niet recent natuur is vernietigd en nu weer wordt opgebouwd met behulp van credits – dan gaat het om een nauwkeurige beoordeling van de uitgangssituatie en hoe/ wat/ wanneer die is ontstaan. Een habitatbank kan in haar voorwaarden voor initiatiefnemers aangeven tot wanneer terug naar het mogelijk vernietigen van natuur in het gebied in kwestie wordt gekeken.

Een habitatbank kan ook projecten financieren die gaan over het voorkomen van natuurvernietiging (aldus: het behoud van biodiversiteit). Belangrijk in deze is het verifiëren dat de dreiging van natuurvernietiging een reële is.

³³ <https://iied.org/sites/default/files/pdfs/2022-11/21216IIED.pdf>

Vraag 12. Hoe zorg je ervoor dat de natuurwinst groter is dan de natuurschade?

Zie ook vraag 11.

Beschikbare kennis

Credits worden in de gelezen rapporten vooral gezien als positieve investering in biodiversiteit zonder zich te verhouden tot natuurschade. De schade aan biodiversiteit bij operationele activiteiten van een organisatie of in de keten waarin zij zich bevindt, kan zeker groter zijn dan het versterken van biodiversiteit ten gevolge van door deze organisatie gekochte credits.

Bij compensatie is het doel om de natuurwinst minimaal gelijk – en waar kan, groter – te laten zijn dan de natuurschade. Een geëigende manier om dit te verifiëren is om te kijken of de koper (die aangekochte biodiversiteitscredits wil inzetten voor compensatie) naar de vereisten van de mitigatiehiërarchie heeft gehandeld: voorkomen- minimaliseren- mitigeren -en dan pas compenseren (zie ook vraag 4). Een habitatbank zal moeten beoordelen of de natuurwinst groter is dan de natuurschade en de gewenste credits kunnen worden ingezet als compensatie.

Vraag 13. Hoe voorkom je dat het geven van biodiversiteitscredits ander toch al gepland natuurherstel niet weerhoudt?

Door het beoogde gebied waarin credits gerealiseerd gaan worden van te voren nauwkeurig te onderzoeken op beoogde plannen door overheden en/of natuurorganisaties kan worden voorkomen dat reeds gepland natuurherstel gaat vallen onder een credit.

Als een habitatbank zich richt op niet-beschermde gebieden van landeigenaren, dan speelt dit niet. Desalniettemin is het goed om altijd een additionaliteitstoets uit te voeren daar waar het creëren van biodiversiteitscredits gaat plaatsvinden.

Vraag 14. Hoe ga je om met de time-lag tussen de schade en het herstel? Er is nu schade, maar pas over x jaar zie je de baten van natuurherstel/compensatie; dus heb je periode waarin er nog ongecompenseerde schade is en de over de hele linie de natuur er slechter aan toe is. Er is een verschil in time-lag als het gaat om compensatie (offsets) of om credits.

Beschikbare kennis

Een link tussen schade en herstel is gerelateerd aan offsets; dit speelt niet bij credits. Hoe wordt omgegaan met de time-lag tussen schade en herstel hangt af van de regelgeving rondom de verplichte compensatie (zoals is opgenomen bijvoorbeeld in de EU Vogel- en Habitatrichtlijnen) of de afspraken met betrekking tot vrijwillige compensatie.

Voor wat betreft credits speelt het punt van time-lage als het gaat om het moment dat investeringen voor behoud en (vooral) uitbreiding/ versterking van biodiversiteit nodig zijn om de credit(s) te kunnen genereren. Deze zijn aan de voorkant nodig (ex ante), terwijl de eerste credits pas kunnen worden uitgegeven als er enige biodiversiteitswinst is gerealiseerd (ex post). En dan is het ook niet altijd zeker of de gewenste biodiversiteitsuitkomsten worden gerealiseerd (zie vraag 9./ onderstaand). Om die onzekerheid af te dekken is het sowieso goed om:

- credits in tranches uit te geven;
- een reservepot met credits aan te houden (een garantiepot opgebouwd uit een uit de markt gehouden % credits per project) (zie ook onderstaand).

Bij een lopende credithandel kan de verkoop van credits potentieel voldoende gelden opleveren om te investeren in volgende creditgenererende projecten. Anders is een investeerder/fonds een mogelijkheid om de projectontwikkeling mogelijk te maken, of een creditbank geeft ex ante credits uit die pas verhandelbaar zijn als er is geleverd (dit zijn eigenlijk een soort opties).

Making the market work for nature; How biocredits can protect biodiversity and reduce poverty³⁴

Conservation is often funded by results. This tends to work for protection of existing ecosystems, but it is more difficult where there is a time lag between investments and outcomes. And there is always a risk of non-delivery.

Plan Vivo Biodiversity Standard: project requirements (draft)³⁵

3.10.3 20% of all Plan Vivo Biodiversity Certificates (PVBCs) issued to a Project must be transferred to the Risk Buffer.

³⁴ <https://www.iied.org/sites/default/files/pdfs/migrate/16664IIED.pdf>

³⁵ <https://www.planvivo.org/Handlers/Download.ashx?IDMF=a99f0ac6-f923-4463-9e89-5884cce2616e>

Vraag 15. Hoe ga je om met schade buiten NL/EU?

Zie ook vraag 4; deze vraag is gerelateerd aan offsets en niet aan credits. Bij credits is er geen link met schade buiten NL/ EU.

Beschikbare kennis

Zie bijlage I voor voorbeelden van credits die worden geproduceerd. Diverse projecten richten zich op natuurbehoud buiten Europa, op plekken waar nog veel biodiversiteit is en financiering voor behoud vaak een probleem. Bij de aanschaf van credits bepaalt de voorkeur van de koper in welke credits wordt geïnvesteerd. Wordt een link gezocht met eigen type activiteiten? Of waar de natuur het het hardste nodig heeft? Of het meest aantrekkelijke project uit oogpunt van marketing?

Vraag 16. Hoe kan een habitatbank-initiatief aansluiten op nationale/internationale protocollen/ methoden/ principes/ organisaties? Ook die momenteel nog in ontwikkeling zijn, zoals Basiskwaliteit Natuur?

Er zijn veel ontwikkelingen en op zichzelf staande initiatieven op de biodiversiteitscreditmarkt, hetgeen gebruikelijk is in een opkomende markt.

Beschikbare kennis

Van de Global Credit Alliance en de World Business Council for Sustainable Development tot certificerende instanties als Verra – organisaties werken eraan om te komen tot een gestandaardiseerde aanpak voor de berekening van credits, audits, monitoring, e.d. Internationale protocollen, raamwerken en/ of afspraken zijn er nu nog niet. Je ziet dat diverse organisaties daarom ondertussen ‘gewoon’ opereren zonder deze kaders gezien de urgentie van biodiversiteitsverlies (zie bijlage I).

Mochten er internationale instrumenten/ afspraken komen, dan is de verwachting dat lopende initiatieven zullen kijken naar mogelijke aansluiting. Vraag op dat moment is dan wat ervoor nodig is voor partijen om zich aan te kunnen sluiten. Er kunnen bijvoorbeeld abstracte algemenere regels worden afgesproken, waartoe initiatieven zich aantoonbaar moeten verhouden en transparantie een essentieel onderdeel is om (extern?) te toetsen of aan die regels wordt voldaan.

Vraag 17. Hoe kan een Nederlandse habitatbank zich verhouden tot bestaande en nieuwe regelgeving/beleid, bijvoorbeeld op het gebied van natuur, landbouw, ruimtelijke ordening en inkoop?

Regelgeving, beleid en internationale afspraken kunnen partijen aanmoedigen biodiversiteitscredits te ontwikkelen (bijvoorbeeld omdat er een markt voor afname ontstaat).

Beschikbare kennis

De ontwikkeling van biodiversiteitscredits zit in een opwaartse flow. Zo is het momentum voor deze credits aanzienlijk aangejaagd door het Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework (GBF) (zie onderstaand). Er is een 'finance gap' tussen het geld dat nu wereldwijd wordt uitgegeven aan behoud en herstel van biodiversiteit, en hetgeen nodig is om de GBF-doelen te behalen. Creditontwikkelaars springen in op dit gat.

COP15 ends with landmark biodiversity agreement³⁶

The United Nations Biodiversity Conference (COP15) ended in Montreal, Canada, on 19 December 2022 with a landmark agreement to guide global action on nature through to 2030. Representatives from 188 governments have been gathered in Montreal for the past two weeks for the important summit.

Chaired by China and hosted by Canada, COP 15 resulted in the adoption of the Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework (GBF) on the last day of negotiations. The GBF aims to address biodiversity loss, restore ecosystems and protect indigenous rights. The plan includes concrete measures to halt and reverse nature loss, including putting 30 per cent of the planet and 30 per cent of degraded ecosystems under protection by 2030. It also contains proposals to increase finance to developing countries – a major sticking point during talks.

Daarnaast zijn er op Europees vlak ontwikkelingen die een creditmarkt aanmoedigen. Zo zijn er de EU-taxonomy en de EU Nature Restoration Law (zie hieronder). Ook zijn er de [Sustainable Finance Disclosures Regulation](#) en de [Corporate Sustainability Reporting Directive](#) die financiële instellingen en het grotere bedrijfsleven verplichten bepaalde duurzaamheidsinformatie te delen. Partijen worden zo geacht na te denken over hoe ze zich verhouden tot biodiversiteit (hun beleid, doelen, inspanningen op dit vlak, inzet in de keten, etc.). Voor het ontsluiten van informatie over hun relaties en handelen op het gebied van biodiversiteit kunnen organisaties o.a. gebruik maken van werk verricht door de [Taskforce on Nature-related Financial Disclosures](#).

Organisaties die credits kopen kunnen met gedane investeringen laten zien/ rapporteren over hoe ze bijdragen aan hetgeen (inter)nationaal is afgesproken en/ of wordt opgelegd – hetgeen mede het belang laat zien van deze afspraken (aanjagen van bepaald gedrag).

Nature Restoration Law³⁷

The European Commission's proposal for a Nature Restoration Law is the first continent-wide, comprehensive law of its kind. It is a key element of the [EU Biodiversity Strategy](#), which calls for binding targets to restore degraded ecosystems, in particular those with the most potential to capture and store carbon and to prevent and reduce the impact of natural disasters.

Europe's nature is in alarming decline, with more than 80% of habitats in poor condition. Restoring wetlands, rivers, forests, grasslands, marine ecosystems, and the species they host will help:

- increase biodiversity;
- secure the things nature does for free, like cleaning our water and air, pollinating crops, and protecting us from floods;
- limit global warming to 1.5°C;
- build up Europe's resilience and strategic autonomy, preventing natural disasters and reducing risks to food security.

³⁶ <https://www.unep.org/news-and-stories/story/cop15-ends-landmark-biodiversity-agreement>

³⁷ https://environment.ec.europa.eu/topics/nature-and-biodiversity/nature-restoration-law_en

Targets

The proposal combines an overarching restoration objective for the long-term recovery of nature in the EU's land and sea areas with binding restoration targets for specific habitats and species. These measures should cover at least 20% of the EU's land and sea areas by 2030, and ultimately all ecosystems in need of restoration by 2050.

What is the EU Taxonomy?³⁸

The EU Taxonomy is a classification system that helps companies and investors identify “environmentally sustainable” economic activities to make sustainable investment decisions. Environmentally sustainable economic activities are described as those which “make a substantial contribution to at least one of the EU's climate and environmental objectives, while at the same time not significantly harming any of these objectives and meeting minimum safeguards.”

ANNEX to [...] supplementing Regulation [...] by establishing the technical screening criteria for determining the conditions under which an economic activity qualifies as contributing substantially to the sustainable use and protection of water and marine resources, to the transition to a circular economy, to pollution prevention and control or to the protection and restoration of biodiversity and ecosystems [...].³⁹ (see a part of section 1.1. below)

1. ENVIRONMENTAL PROTECTION AND RESTORATION ACTIVITIES

1.1. Conservation, including restoration, of habitats¹, ecosystems² and species

Description of the activity

Initiation, development and realisation on own account or on a fee or contract basis, of conservation projects, including restoration projects, aimed at maintaining or improving the status and trends of terrestrial, freshwater and marine habitats, ecosystems and populations of related fauna and flora species.

The economic activity includes:

- (a) activities of in-situ conservation, defined by the Convention on Biological Diversity (CBD)³ as the conservation of ecosystems and natural habitats and the maintenance and recovery of viable populations of species in their natural surroundings;
- (b) activities of restoration defined as activities actively or passively assisting the recovery i) of an ecosystem towards or to good condition⁴, ii) of a habitat type to the highest level of condition attainable and to its favourable reference area or natural extent, iii) of a habitat of a species⁵ to a sufficient quality and quantity, or iv) of species populations to satisfactory levels.

The economic activity does not include ex-situ conservation of components of biological diversity, including in botanical gardens, zoos, aquaria or seed banks.

Een habitatbank in Nederland heeft vooral met beleid en regelgeving te maken als:

- natuurplekken worden gecreëerd in publiek gebied;
- natuurplekken worden gecreëerd in beschermd natuurgebied;
- natuurplekken worden gecreëerd in niet-beschermd, privaat gebied met de wens tot functiewijziging in het bestemmingsplan van dit gebied naar een bestemming ‘natuur’ (en misschien zelfs de wens om beschermd natuurgebied te worden).

Afhankelijk van de locatie, eventuele beleidsrestricties en/of beschermende maatregelen ter plekke, e.d. moet een habitatbank uitzoeken hoe haar activiteiten zich dan tot vigerend beleid en regelgeving verhouden.

³⁸ <https://ec.europa.eu/sustainable-finance-taxonomy/>

³⁹ <file:///C:/Users/Gebruiker/Downloads/090166e5fa322513.pdf>

Vraag 18. Is een Nederlandse habitatbank mogelijk binnen bestaande NL/EU wetgeving?

Bestaande wet- en regelgeving staan de activiteiten van een Nederlandse habitatbank niet in de weg.

Vraag 19. Wat is het voordeel van een Nederlands initiatief op dit gebied versus EU/internationaal?

De biodiversiteit in Nederland holt achteruit. Hoe eerder private middelen worden ingezet om biodiversiteit te versterken, hoe beter. De voordelen om in een wereld waarin creditmarkten en bijbehorende raamwerken nog volop in ontwikkeling zijn toch al een Nederlands initiatief te starten zijn snelheid en Fit for Purpose:

Daarnaast: aangezien biodiversiteit plaats-specifiek is (en zo ook toe te passen meetinstrumenten, wetgeving e.d.), kunnen internationale afspraken en raamwerken alleen maar richtinggevend zijn en is het van groot belang dat er geacteerd gaat worden op Nederlands niveau; ook als de internationale afstemming op dit vlak nog loopt. Als er internationale afspraken zijn gemaakt op het gebied van de biodiversiteitscreditsbank, kan het raadzaam zijn voor Nederlandse habitatbanken om hierbij aansluiting te zoeken.

Hoofdstuk 8. Doelgroep

Vraag 20. Welke doelgroepen zijn er (inclusief private markt/geld)?

Voor de totstandkoming van een markt met verhandelbare credits zijn de volgende partijen nodig:

- Landeigenaren
- Projectontwikkelaars
- Maatschappelijke organisaties
- Habitatbanken
- Kopers (bedrijven, consumenten, overheden, (impact) investeerders)
- Experts voor o.a. creditbepaling, contracten en validatie

Beschikbare kennis

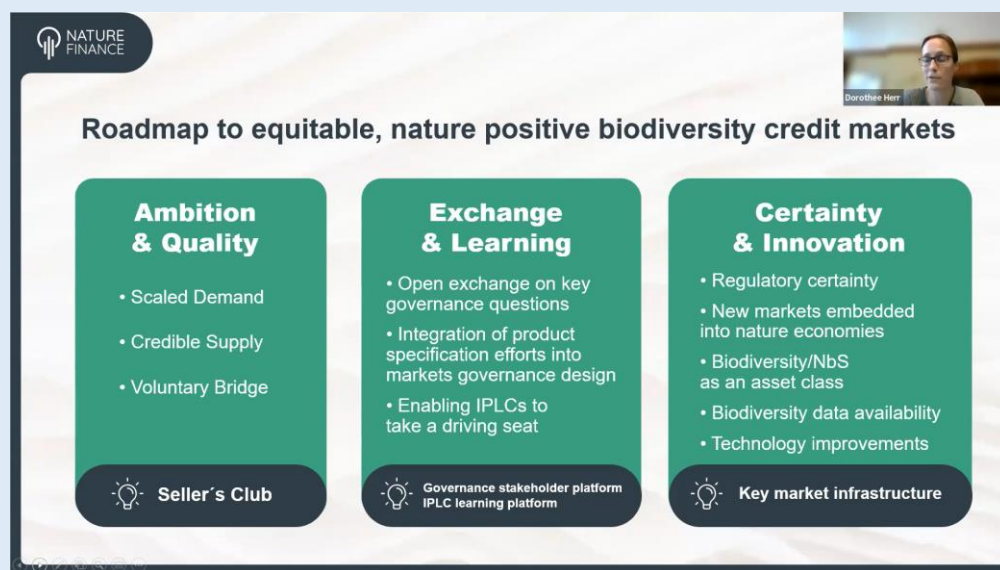
De meeste van de bovengenoemde partijen hebben een welbegrepen eigen belang. Zo kunnen landeigenaren dankzij verkoop van credits investeren in hun grond, zien natuurorganisaties en overheden de biodiversiteit graag toenemen en kunnen experts hun kennis en kunde vermarkten. De partij die naar verwachting lastiger te mobiliseren is, zijn de kopers. Redenen voor partijen om credits te kopen (in plaats van bijvoorbeeld geld te doneren aan een natuurbeschermingsorganisatie) kunnen zijn: de aantoonbaarheid op locatie van het biodiversiteitsherstel/-behoud, verbinding met het gebied waarin het biodiversiteitsherstel plaatsvindt en een gedocumenteerde aankoop (kan van belang zijn voor een afnemer of om aan (toekomstige) wettelijke verplichtingen te voldoen). Ook kan een credit worden gezien als een bezit (versus een donatie die je 'kwijt' bent) en kunnen partijen het zien als een investering die over tijd meer waard wordt.

Regelgeving, beleid en internationale afspraken die vrijwillige investeringen in biodiversiteit aanjagen en omarmen kunnen deze nieuwe markt op gang brengen (zie vraag 17). Uitvragende overheden kunnen in hun inkoop- en aanbestedingsbeleid sturen op biodiversiteitsversterking door dit op te nemen in hun BPKV-gunningscriteria (Beste Prijs-KwaliteitVerhouding). Inschrijvende partijen kunnen daarop reflecteren door biodiversiteitscredits in te zetten.

Navigating the biodiversity credits landscape – risks, opportunities, and timelines⁴⁰

Om de markt te vergroten, zijn nodig

- Opschaling
- Eerlijke prijs
- Geloofwaardige impact

⁴⁰ Nature Finance webinar: <https://www.youtube.com/watch?v=zm1Ths4MyP4>

Onderstaand zijn samenvattingen/ teksten uit bestudeerde rapporten die o.a. aanbevelingen doen om de markt te ontwikkelen. Interessant is de aanbeveling van in *Biocredits to finance nature and people* om kopers te screenen hetgeen een behoorlijke uitdaging is als credits zich tot een asset class ontwikkelen en grootschalig worden verhandeld. Deze suggestie wordt praktisch niet genoemd in andere rapporten.

Biodiversity Credit Markets: The role of law, regulation and policy⁴¹

Over the last three decades, conservation organisations have collaborated with both the public and private sectors to create innovative mechanisms that finance positive biodiversity outcomes. As of 2019, current spending on biodiversity conservation was estimated to be between US\$ 124 and US\$143 billion per year, leaving an estimated financing gap of between US\$ 598 billion and US\$ 824 billion per year to address global biodiversity loss.

Needed, drawing on the experience from the development of carbon markets: a legal, policy and regulatory framework that will give both supply side and demand side market actors the confidence to scale their investments in biodiversity. To ensure that credits achieve their potential and do not result in perverse outcomes

There are two reasons why companies would buy credits:

1. Contribution to system's change: to fulfil a voluntary corporate commitment to contribute to a nature-positive future by 2030, by helping to finance the systematic change required to address biodiversity loss and thereby realize that goal.
2. Mitigation of nature-related risk: to demonstrate positive action towards the mitigation of nature-related risks associated with biodiversity loss to which the company is exposed, and which they will increasingly be expected to disclose.

Biodiversity Credits: Unlocking financial markets for nature-positive outcomes⁴²

Business case for biodiversity credits

Biodiversity presents both risks and opportunities for businesses. On the risks, businesses are under increasing pressure to assess and disclose impacts and dependencies on nature and the associated financial risks. Importantly the financial risks are not confined to supply chains and business operations but also include broad systemic risks associated with the decline and degradation of nature.

However, it is not only about risks. Moving from a business-as-usual pathway to a nature-positive economic model can create over \$10.1 trillion of business opportunities. This is seen in increased revenues, higher valuations, lower cost to capital, better employee retention and improved customer loyalty.

⁴¹ <https://www.naturemarkets.net/publications/biodiversity-credit-markets>

⁴² https://www3.weforum.org/docs/WEF_Biodiversity_Credit_Market_2022.pdf

Biocredits to finance nature and people; Emerging lessons⁴³

Lessons learned and recommendations

Lesson learned: focus on technocratic definitions of biocredits

There remains a large focus on how to define a biocredit. This is justified given the complexity of this task, and the importance of having clear metrics for the biodiversity management and outcome improvements that the scheme is providing. However, it is important to respond to the needs of IPs & LCs and for the schemes to be accessible to buyers so they know what they are buying.

Recommendation

Recommendation • Further incorporate a social and cultural valuation of biodiversity including variables that acknowledge traditional and cultural knowledge and valuation of biodiversity. This includes working with IPs & LCs to determine how traditional and cultural knowledge can be translated into an indicator that can be used in a multivariable index or basket of metrics.

Lesson learned: more focus on generating sales while avoiding greenwashing

Due to the novelty of biocredit markets and lack of maturity in the market, it is difficult to generate sales and set adequate prices, however this remains a crucial element of a successful biocredit scheme. An increase in sales might naturally occur as the methodologies are more widely understood and tested. There remains value in ensuring biocredit schemes are transparent and clearly explained by various stakeholders to promote trust-building in the biocredits market.

Recommendations

Targeted marketing: this can be done in a number of ways. One way would be to analyse the CSR policies and leverage goals that corporations have set for themselves. There is also the opportunity to learn from existing carbon credit marketing strategies.

Screening buyers by third parties: Although developers are eager to increase sales of their biocredit unit, it is important that the credits are sold once the buying company has been screened. For voluntary biocredits, the buyer will have to show that it is not using the credit to offset damage elsewhere and whether the investment in the purchase of the biocredits maximises the social and biological impact compared to other ways the company could invest the equivalent amount. **Similarly for biocredits, the buyer will have to show how it is minimising and avoiding biodiversity damage. We recommend that a set of principles and screening tools be developed at the international level and that transactions are reviewed under these principles, to ensure biocredits are not being used for greenwashing.**

Lesson learned: channelling benefits to Indigenous Peoples and Local Communities

All the schemes make efforts to channel finance and benefits to IPs & LCs. As noted above, equitably engaging IPs & LCs in the design and delivery of biocredits is key to ensuring their needs and priorities are met and to increasing the effectiveness of biodiversity conservation. However, IPs & LCs as a group are not homogenous. Individuals within IPs & LCs may be at a disadvantage in accessing the share of revenue allocated due to gender inequalities, lack of land tenure rights, being part of a marginalised sub-sector of the community, amongst other reasons.

Recommendations

Increased attention to the market structure and flows of finance in a biocredit scheme: though attention is needed in defining a unit of biodiversity, it is crucial that adequate analysis and efforts are used to engage buyers, ensure transparency of financial flows and create the appropriate market structure to support biocredit schemes.

Attentiveness to non-homogeneity among IPs & LCs that may affect the pre-agreed allocation of funds at the community and individual level.

⁴³ <https://iied.org/sites/default/files/pdfs/2022-11/21216IIED.pdf>

Transparency in flows of revenue: because not all the biocredit schemes are operating at scale yet, it is hard to say if the allocated revenue will be delivered to IPs & LCs. We recommend that a high degree of transparency is employed to show both the buyers and the sellers that the funding has been received by IPs & LCs in a timely manner.

Include capacity building in the design of biocredit schemes, including strengthening land tenure rights, increasing agency to employ traditional knowledge and increasing access to helpful technology.

Innovative Finance for Nature and People: Opportunities and challenges for biodiversity-positive carbon credits and nature certificates ⁴⁴

Recommendations for Governments and Policymakers

1. Support the development and scaling up of innovative nature finance, including biodiversity-positive carbon credits and nature certificates, within a comprehensive approach to resource mobilization.
2. Provide and maintain clear policies, incentives, and institutional frameworks.
3. Clarify the contributions of biodiversity-positive carbon credits and nature certificates to the implementation of the Paris Agreement and the Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework at the national level, and contribute to major global meetings on finance and sustainable development.
4. Pilot and test biodiversitypositive carbon credits and nature certificates as part of national biodiversity and climate strategy and plans.
5. Promote effective market governance for nature certificates and enhance the existing carbon governance to include biodiversity elements.

Recommendations for Market-related Institutions (standard bodies, private sector partnerships, project developers, investors, and others)

6. Generate and sustain demand incentives for individual buyers and private investors.
7. Engage in collaboration on methodologies, certification standards, and metrics.

Recommendations for All Partners

8. Ensure engagements of, and benefits for, indigenous peoples and local communities.
9. Elaborate and apply integrity principles for both the supply and demand sides of voluntary markets.
10. Establish and support a global partnership and platform with relevant actors to help accelerate this upcoming market.

⁴⁴ <https://www.thegef.org/newsroom/publications/innovative-finance-nature-and-people>

Vraag 21. Met welke partijen/bedrijven zou een habitatbank wel/niet in zee kunnen gaan?

In rapporten en artikelen over biocredits die zijn bestudeerd in het kader van deze vragenlijst wordt in dit opstartende stadium weinig tot geen voorbehoud gemaakt als het gaat om landeigenaren c.q. kopers van biodiversiteitscredits. Merendeels wordt een internationale handel in credits beoogd (credits als asset class), waardoor de controle op kopers sowieso lastiger is – traceren via bijvoorbeeld blockchain is één ding, maar een soort biodiversiteitscreening van kopers (hoe, wie, kosten daarvan) is iets anders bij een grootschalige handel. Vraag is ook of dat nodig is bij een asset class die merendeels wordt gezien als filantropische investering in biodiversiteit ('doing good').

Naast weinig tot geen voorbehoud ten aanzien van betrokken partijen, wordt in bestudeerde rapporten en artikelen weinig gesproken over hoe een daadwerkelijke handel eruit gaat zien (bijvoorbeeld als het gaat om verhoging van creditwaarde, waardedaling en winstdeling) – dat kan snel veranderen wanneer het een geaccepteerd systeem voor compensatie zou worden. Wel gaat het regelmatig over de waarde die het moet opbrengen voor lokale bevolkingsgroepen/ landeigenaren. Een habitatbank kan eigen procedures ontwikkelen om aanvragen, kopers, uitvoeringsafspraken, e.d. vast te leggen.

Hoofdstuk 9. Scope

Vraag 22. Komen natuurbehoud en voorkomen van natuurverlies ook in aanmerking?

Een habitatbank zal op vele terreinen voor zichzelf moeten bepalen wat haar focus wordt: welke regio, gebieden, biodiversiteit, e.d. en ook of natuurbehoud en het voorkomen van natuurverlies in aanmerking komen. Internationaal zijn hier voorbeelden van, ook als het gaat om beschermde gebieden. Zie bijlage I en het voorbeeld bij vraag 8 van Climate Trade dat credits verkoopt voor het behoud van een natuurgebied in Colombia. Bij natuurbehoud/ voorkomen van natuurverlies is het belangrijk dat aantoonbaar is dat de voorkomen schade daadwerkelijk zou optreden zonder ingrijpen van de habitatbank.

Vraag 23. Waarom kan een habitatbank naast biodiversiteit ook de impact op ecosysteemdiensten wel/niet meenemen?

Het is belangrijk dat biodiversiteitscredits hoogwaardig en investeringswaardig zijn. Los van biodiversiteitsversterking kan een habitatbank zich daarbij ook op de impact op ecosysteemdiensten richten. Dit maakt het ontwikkelen van credits wel uitdagender.

Beschikbare kennis

Reden waarom een habitatbank zich in eerste instantie kan willen focussen op biodiversiteitsversterking (met impliciet in plaats van expliciet een meerwaarde voor ecosysteemdiensten):

- Complexiteit van metingen: Het meten van de impact op biodiversiteit is al een complexe taak. Het omvat het volgen van soorten, populaties en habitats, en het inschatten van de ecologische veranderingen in een bepaald gebied. Het opnemen van de impact op ecosysteemdiensten, die variabel kunnen zijn en afhankelijk zijn van een breed scala aan ruimtelijke factoren, maakt de metingen nog complexer.
- Focus op prioriteiten: In sommige gevallen kan de focus op biodiversiteit een hogere prioriteit hebben vanwege de directe relatie met het behoud van soorten en ecosystemen. Het behoud van biodiversiteit wordt vaak beschouwd als een basisvereiste voor het handhaven van ecosysteemdiensten op de lange termijn.
- Beschikbaarheid van gegevens: Het verzamelen van gegevens over biodiversiteit is vaak al een uitdaging vanwege de complexiteit en de benodigde middelen. Het toevoegen van gegevens over ecosysteemdiensten vereist extra middelen en expertise, wat in deze opstartfase van verhandelbare biodiversiteitscredits niet voor iedere habitatbank haalbaar is.

Nature credits: Financing nature conservation and restoration⁴⁵

“Nature Credit” or “Biodiversity Credit”?

While much work to date uses the term “biodiversity credit,” we currently use “nature credit” to distinguish the unit from local offsetting frameworks. In addition, efforts to conserve biodiversity also benefit nonliving nature, such as soil, water, carbon, and other ecosystem services. Further, the term “nature credit” aligns better with corporate efforts to pursue nature-positive strategies, and representatives from IPs and LCs have expressed a preference for this terminology in initial consultations. Work is ongoing to determine the more appropriate terminology. Finally, the term “credit” is used to refer to investments in positive contributions beyond the mitigation hierarchy, not offsets. Companies should address their negative impacts separately through strict adherence to the mitigation hierarchy, strongly prioritizing avoidance.

⁴⁵ https://verra.org/wp-content/uploads/Verra_NatureCredits_Overview_2022.pdf

Vraag 24. Welke schadelijke activiteiten ga je compenseren? “Unavoidable impacts”? Dat is best wel arbitrair; hoe bepaal je dit? Binnen welk type economisch/welvaarts-systeem is wat unavoidable?

Zie ook vraag 4. Deze vraag is merendeels niet relevant voor credits, tenzij een partij de gekochte credits gaat inzetten voor compensatiedoeleinden. In dat geval is het waarschijnlijk en noodzakelijk dat een habitatbank 'het doorlopen van de mitigatiehiërarchie' als voorwaarde stelt voor het kunnen inzetten van credits voor compensatiedoeleinden door een koper. De verwachting is dat met experts naar bovenstaande situatie wordt gekeken als deze situatie zich voordoet; hier is niet op voorhand een standaard antwoord op te geven.

Hoofdstuk 10. Anders

25. Welke risico's zijn er en hoe worden deze ondervangen?

Momenteel is er (internationaal) veel aandacht voor het ontwikkelen van biodiversiteitscredits. Gezien de beperkte ervaring met het daadwerkelijk ontwikkelen en verhandelen van deze credits, is er nog niet veel informatie over ontstane risico's. Op voorhand kan daar wel een inschatting voor worden gedaan.

Beschikbare kennis

Significante risico's die creditontwikkelaars kunnen lopen zijn:

- De beoogde biodiversiteitswinst wordt niet gerealiseerd door verstoringen – bijvoorbeeld een overstroming, extreme droogte of een bosbrand.
- De landeigenaar gaat failliet.
- Het investeringsgeld nodig om projecten op te starten ontbreekt.
- Onjuiste berekeningen: de berekeningen van de biodiversiteitscredits zijn niet nauwkeurig genoeg, wat kan leiden tot een over- of onderschatting van de positieve impact op biodiversiteit.
- Het is nog niet duidelijk wat de vraag van creditontwikkelaars is en of er een kopersmarkt is voor de credits.

Naast risico's zijn er ook uitdagingen die tot risico's kunnen leiden als ze niet adequaat worden geadresseerd (zie onderstaand).

Het ondervangen van mogelijke biodiversiteitverliezen kan bijvoorbeeld met:

- het instellen van een reservepot (zie ook vraag 14);
- het op voorhand vaststellen van strategieën bij het realiteit worden van risico's (bijvoorbeeld herstel na een brand);
- het afsluiten van gedegen contracten met initiatiefnemers en kopers (o.a. contract met initiatiefnemer waarin is opgenomen dat verplichtingen tegenover de habitatbank overgaan naar een nieuwe eigenaar bij verkoop van de grond; en contract met koper over betalingen);
- het gebruik van wetenschappelijk onderbouwde methoden en monitoring om ervoor te zorgen dat de effecten op de biodiversiteit nauwkeurig worden gemeten.

Biocredits to finance nature and people; Emerging lessons⁴⁶

- Define and quantify a unit of biodiversity
Quantifying biodiversity is a challenge in itself, but defining a unit of biodiversity in such a way that is marketable and tradable, while providing additionality, preventing leakage and be measurable against an established baseline, is even more difficult.
- Ensuring cost-effective biocredits
Fast-developing technologies are likely to assist in making biocredit schemes cost-effective. This includes monitoring and evaluation technology, such as remote sensing, bioacoustics, metabarcoding and artificial intelligence (AI). In general, transaction costs increase when there are many small stakeholders involved, when institutions and property rights are weak, and when the cost of monitoring is high. In spite of higher transaction costs, engaging with multiple stakeholders can lead to stronger outcomes and therefore may be a worthwhile investment. In addition: the initial investment presents as a challenge and will probably continue to do so while the biocredit market is still new.
- Channelling finance to Indigenous Peoples and Local Communities
High transaction costs and historic power imbalances, compounded by lack of transparency in how finance is flowing and weak and inequitable governance systems, have often prevented IPs & LCs from benefiting from market-based conservation schemes.

⁴⁶ <https://iied.org/sites/default/files/pdfs/2022-11/21216IIED.pdf>

Vraag 26. Wat kunnen we leren van de markt voor verhandelbare CO₂-rechten?

De CO₂-rechtenmarkt bestaat deels uit vraag naar verplichte compensatie van CO₂-uistoot, en deels uit vraag naar vrijwillige compensatie. Aangezien biodiversiteitscredits voorlopig een vrijblijvend karakter zullen hebben, is er vooral veel te leren van de vrijwillige CO₂-rechtenmarkt.

Beschikbare kennis

Belangrijke leerpunten van de [stichting Nationale Koolstofmarkt](#):

- Niet alles is perfect vanaf het begin; je moet een lerende organisatie zijn.
- Minimaliseer vaste kosten.

Belangrijk leerpunt van de markt:

- De markt voor CO-credits groeit 'vanzelf' door bedrijven en overheden die klimaatneutraal willen worden – dit zal vermoedelijk anders zijn bij biodiversiteit. De wereld van biodiversiteitscredits is een ontlukende plek waar veel ontwikkelingen gaan plaatsvinden in de komende jaren. Klimaat is ook pas na decennia een belangrijke (economische) factor geworden.
- Daarom:
 - extra nadruk/ belang van community building.
 - creëren van branding/ in de markt zetten kost geld.
 - belang van lobby bij overheden om markt te helpen opbouwen en behoud van biodiversiteit hoger op de agenda te krijgen.

Innovative Finance for Nature and People: Opportunities and challenges for biodiversity-positive carbon credits and nature certificates ⁴⁷

The Working Group highlights the following lessons learnt from carbon markets, biodiversity offsetting mechanisms and national payments for ecosystem services schemes to be considered in the further development of biodiversity-positive carbon credits and nature certificates:

- Integrity, quality, and price per unit are concerns relevant to both the supply side and the demand side.
- The enabling environment is essential for consistent and durable impact, including adequate legal, policy, and institutional frameworks in countries of both the custodians of biodiversity, climate, and community benefits, and the credit/ certificate buyers.
- The full participation and engagement of, and equitable sharing of benefits with indigenous peoples and local communities is necessary to continue ongoing stewardship.
- Agreeing on practical metrics, building benchmarks, and undertaking of robust measurement, reporting, and verification processes to access finance take time.
- A key lesson learnt from voluntary carbon markets is that biodiversity-positive carbon credit and nature certificate markets are fundamentally public purpose markets that should deliver equitable, nature-positive outcomes as a goal. Corresponding normative market design principles should be developed.
- Scaling up demand is a challenge, and rests upon shared and robust principles for defining and verifying credits/certificates, consensus on the proper use of credits/certificates, mechanisms to safeguard the market's integrity, engagement of new partners, clear long-term demand signals, and policy and regulatory mechanisms, including fiscal incentives, influencing price signals, and others. While some voluntary schemes, including nature-based carbon credits, have markedly grown in volume and have the potential to further grow, large scale has mainly been achieved as a result of regulations or government financing, underscoring their importance in achieving scale.

⁴⁷ <https://www.thegef.org/newsroom/publications/innovative-finance-nature-and-people>

Vraag 27. Hoe zou dezelfde natuurwinst kunnen worden behaald zonder een habitatbank?

Deze vraag kan niet beantwoord worden, aangezien er momenteel in Nederland geen habitatbank is, die biodiversiteitscredits uitgeeft. Subsidies voor grondeigenaren bestemd voor het uitbreiden en versterken van biodiversiteit kunnen in potentie dezelfde natuurwinst realiseren. Subsidies worden echter wel door overheden bekostigd, terwijl een habitatbank geld uit de markt/ bij burgers kan ophalen.

Los daarvan: de verwachting is dat een habitatbank expertise inzet op een zo groot mogelijke biodiversiteitswinst op locatie door te kijken naar natuurtype, landschappelijke inpassing, minimaal areaal voor de beoogde biodiversiteit, etc. Zonder een professionele organisatie die dit overziet, is de vraag of de natuurwinst zo groot wordt als dat je dit realiseert met inzet van experts.

Bijlage I: Voorbeelden van (opkomende) creditbanken en -methodieken

Deze bijlage bevat voorbeelden van (opkomende) creditbanken en -methodieken ter illustratie van de zich ontwikkelende markt voor biodiversiteitscredits. De voorbeelden zijn een opsomming gebaseerd op letterlijke teksten/beelden in rapporten en op websites; er is geen verdiepend onderzoek geweest om meer in detail te achterhalen hoe de opgesomde biodiversiteitscredits/ -methodieken zijn opgebouwd.

De volgende bronnen zijn gebruikt voor de voorbeelden:

Naam	Pagina
1. Biocredits to finance nature and people; Emerging lessons (IIED/UNDP)	2
2. Biodiversity Credits: Unlocking financial markets for nature-positive outcomes (World Economic Forum)	6
3. PV Nature (Plan Vivo Foundation)	8
4. Nature Framework (Verra)	11
5. Harnessing biodiversity credits for people and planet (Carbone 4/NatureFinance)	12
6. Biodiversity credit markets: The role of law, regulation and policy (Taskforce on Nature Markets/Pollination)	15
7. CreditNature	17
8. Wilderlands	19
9. NaturePlus™ (GreenCollar)	20

1. Biocredits to finance nature and people; Emerging lessons⁴⁸

Examples of emerging biocredit schemes and how they handle challenges, explained in the report.

Terrasos: Partnership for Forest Protocol for Voluntary Biodiversity Credits (VBC)

Terrasos is a company based in Colombia, South America, specialising in the structuring and operation of environmental investments. It works across four main areas: compensation and environmental offsets; design of financial instruments for biodiversity conservation; design and evaluation of environmental public policy; and knowledge management and innovation. It is now expanding to issue biocredits for the voluntary market. As of July 2022, Terrasos has sold approximately 60 VBCs

Challenge 1: unit of biodiversity

Terrasos has created a voluntary biodiversity credit (VBC) that is defined as:

A transactional unit that represents positive contributions to biodiversity in an area of at least 10m2, within a preserved and or restored ecosystem, that is managed technically, financially and legally, for at least 20 years, achieving measurable results in terms of biodiversity.

Terrasos quantifies the VBC based on four factors via the Voluntary Biocredit Quantification calculation:

Figure 4. Calculation to quantify the voluntary biodiversity credit (VBC) by Terrasos

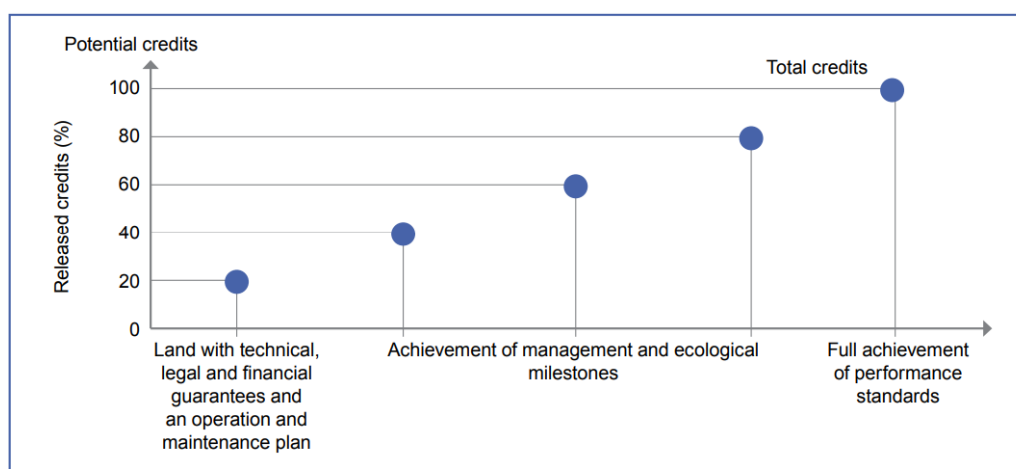
	Factor 1		Factor 2		Factor 3		Factor 4		
#VBC =	TPA* IUCN risk categories	+	Hectares* preservation	+	Hectares* restoration	+	TPA* years of operation	+	TPA* connectivity opportunities
	Factor 1 average		Factor 2 average		Factor 2 average		Factor 3 average		Factor 4 average

*TPA refers to total project area

Challenge 2: Setting prices and generating sales

The starting price of a credit is determined by the net present value of all direct and indirect costs and expenses and the opportunity cost of capital and land over the lifetime of the project. When the first milestones begin to be met, they are approved by the auditor, and credits become available for purchase. It is a performance-based approach.

Figure 5. Credit release schedule of VBC

⁴⁸ <https://iied.org/sites/default/files/pdfs/2022-11/21216IIED.pdf>

Challenge 3: Channelling finance to indigenous peoples and local communities

Because the performance standards have to be met prior to the sale of the VBC, the supplying project developers and operators, as well as landowners could bear additional financial risks. Terrasos sets the cost of the biocredit to cover the costs that landowners accrue from the beginning of the project. These include the cost of working capital, the transaction costs to ensure landowners receive payments, and all the activities and management that need to take place before the performance milestones are met and payments are received. In addition Terrasos contributes to building capacity amongst IPs & LCs, i.e. through access to information, training and knowledge.

ValueNature

ValueNature is a start-up company in the development stage that aims to accelerate the protection and recognise the value of nature by providing a platform that uses technology to efficiently measure, value and trade biocredits. They are partnered with an initial land manager, Conserve Global, who have identified 1.7 million km² of African conservation land that lies outside of nationally managed parks, and which could benefit from better conservation management through a biocredit scheme. At the time of the report, ValueNature is raising funds to implement their globally applicable biocredit scheme.

Challenge 1: unit of biodiversity

The ValueNature biocredit methodology creates a composite biodiversity score called the ValueNature Score (VNS). The VNS is made up of equal parts of flora and fauna indicators of 'intactness' and is weighted by the carbon stocks present and the IUCN Species Threat Abatement and Restoration (STAR) metric, which assess the conservation value of a landscape or seascape from a threatened and endangered species perspective. Fauna and flora intactness is determined by comparing the measured indicators to an equivalent 'pristine' site that is used as a reference baseline. One ValueNature Biodiversity Credit (VNBC) represents one hectare of biodiversity protected from degradation for 10 years, with a minimum total permanence period of 30 years.

Quite some instruments to measure fauna and flora intactness and conservation value are mentioned in the report, such as remote sensing techniques, camera traps and carbon stock measures.

The VNS will then be inputted using a distributed ledger process of creating proofs and validations for each piece of data created across each category, speeding up validation and verification processes while ensuring immutability of the data. A digital certificate is created to represent the biocredit, reducing double accounting issues while also providing transparency and traceability. The credit will have an annual environmental, social and governance reporting certificate issued that details the site characteristics, metrics and data that are used to calculate the VNS, the biodiversity custodians supported, including IPs & LCs, and the traceability of financial flows.

Challenge 2: Setting prices and generating sales

ValueNature determines the initial offering price by evaluating the minimum amount required to adequately ensure the persistence of biodiversity in the concession for that decade at a specific and documented management standard. Additional incentive payments are made to IPs & LCs who live in or around the landscape or seascape, and fees are paid to the government where required (for example, taxes or when the government is the landowner). Of the sale price, 80% goes to biodiversity custodians (land managers/owners, IPs & LCs and government), while the remaining 20% is reserved for biodiversity assessments, reporting and certification and trading of the digital certificates. The ValueNature trading scheme is still in development and biocredit sales prices will become more accurate as the market matures and price discovery becomes possible.

During the ten-year time span of the credit development, the acquirer (buyer) will be able to relist and sell the digital certificate if they choose to, and royalties will be allocated to the biodiversity custodians. At the end of the ten-year period, final assessments will be completed and the digital certificate for each hectare is 'minted' as the final biocredit, which is to be held by the final owner as an asset. Credit owners have first rights to purchase the next ten-year credit period, which ultimately has a rolling 30-year permanence window.

Challenge 3: Channelling finance to indigenous peoples and local communities

By using automated biological assessment tools such as satellites, camera traps and bioacoustics, ValueNature has reduced the costs of monitoring and enabled the employment of local workers for sensor deployment. Additionally, this allows the scheme to deliver 80% of the biocredit price to biodiversity custodians, including governments, IPs & LCs and landowners. The digital platform used for management of these credits will allow for automated revenue allocations to take place directly and transparently to pre-identified participants. Blockchain is used for registration and traceability purposes.

Wallacea Trust methodology

Wallacea Trust is a biodiversity and climate research organisation. Unlike the other developers, Wallacea Trust has developed a methodology for partners to adopt. This biocredit methodology is open source and freely available. Wallacea Trust is designed to work in all 1,300 ecoregions and all habitats around the world. It defines a unit of biodiversity as a 1% increase or avoided loss in the median value of a basket of metrics (per hectare). The biocredit can be validated and verified by a third-party certification body, who issues the credits upon successful review. Plan Vivo have been working on developing a standard from the Wallacea Trust methodology and their system will be available from late 2022. Gold Standard is similarly working on a standard using the Wallacea Trust biocredit methodology.

As of August 2022, two organisations marketing biocredits (rePLANET and the Biodiversity Credit Company) have financial commitments for 1.2 million biocredits (to be put in place once the Plan Vivo standard is launched). Similarly, Wallacea Trust has a consortium of banks who have committed to buying a further 3 million biocredits from a series of new projects being developed in Central and South America.

Challenge 1: unit of biodiversity

The Wallacea Trust bases their biocredit on a basket of a minimum of five biodiversity metrics that reflect conservation objectives for the region of the submitted site. Complete taxa (normally functional taxa such as breeding birds or soil invertebrates) are used for each of the metrics and these combine both species richness weighted by the importance value of each species on a five-point scale (eg IUCN-listed critically endangered species score a five, IUCN least concern species score one, etc) and abundance on a fivepoint logarithmic scale. This is because an increase in the abundance of an important species is as important as the addition of a new important species to the species list. The biocredit is defined as a 1% restoration or avoided loss per hectare in the median value of the basket of metrics.

Notably, this approach allows biodiversity improvements or avoided loss to be quantified and compared across different ecoregions. Such comparison creates the benefit of collective aggregation of biodiversity stocks in a variety of ecosystems and allows buyers to quantify the impact of their investment in biodiversity improvements and/ or avoided loss.

The sales of biocredits fund 25 years of site management, though the funding is also used to help local communities develop livelihoods associated with restored and/ or protected areas, creating incentives to continue protecting the site after the 25-year period is over. The Wallacea Trust has three types of biocredits:

- Ex-ante biodiversity uplift credits: The submitted site is proposing to adopt a new management approach designed to improve biodiversity,
- Ex-post biodiversity uplift credits: The submitted site measures its biodiversity metrics at the beginning of a new management programme and then re-measures the same metrics after a known time interval.
- Ex-post avoided biodiversity loss credits: The submitted site is of high biodiversity value but is under threat of development.

Challenge 2: Setting prices and generating sales

Having the option of monetising biodiversity alongside carbon credits at the start of the project allows projects that wouldn't work on just carbon alone to be funded. The total cost of a 25-year project is first calculated and then the portion of that budget which can be covered by the sale of the carbon credit element is estimated (carbon prices are well known). The balance of the budget is then divided by the estimated number of biocredits that will be generated to calculate the costs of the biocredits.

Challenge 3: Channelling finance to indigenous peoples and local communities

The Wallacea Trust pays a percentage of its revenue to IPs & LCs. In all the rePLANET and Biodiversity Credit Company projects where they sell carbon and biocredits stacked together, at least 60% of the issuance price of the credit is required to be paid to local stakeholders (owners, users and managers of the site). However, all sales contracts also have a 60% indexation clause so that any profits made from reselling the credits or from rises in world prices by the time the credits are retired and once the biodiversity improvement has been achieved, are paid back as bonus payments to the local stakeholders. T

2. Biodiversity Credits: Unlocking financial markets for nature-positive outcomes⁴⁹

CASE STUDY 1: Sustainable development units programme, New Zealand

In July 2022, a new biodiversity credits product was launched in New Zealand. The launch coincided with the first transaction between Sanctuary Mountain Maungatautari (the seller) and Profile Group Limited, parent company to several supply chain businesses, (the buyer). This transaction was facilitated by Ekos through its new “sustainable development units programme”. The “sustainable development units” were issued for short-term biodiversity outcomes – such as keeping pest and weed numbers low. Ekos has publicly stated: “These are not offsets. They are just a disciplined way of causing good by purchasing measured, reported and verified outcomes, transparently priced at cost”. The integrity of this programme is based on an environmental markets quality system, including a standard and methodologies developed by Ekos and validated by environmental auditing firm McHugh & Shaw Ltd. The proceeds from the sale of the biodiversity units will fund the conservation management of 83 hectares at Sanctuary Mountain Maungatautari for the 2022 financial year.

CASE STUDY 2: Voluntary biodiversity credits, Colombia

In May 2022, a new biodiversity credits product was launched in Colombia. The product was created by ClimateTrade, a blockchain-based climate marketplace, and Terrasos, a Latin American biodiversity conservation and habitat banking organization. The first project to issue these “voluntary biodiversity credits” (VBCs) is the Bosque de Niebla-El Globo Habitat Bank (also called the Spectacled Bear Habitat Bank) which is dedicated to the conservation of remaining native species in the High Andes. The Bosque de Niebla is a cloud forest that is home to a number of threatened species. Each VBC from the project – priced at \$30 – corresponds to 30 years of conservation and/or restoration of 10 square metres of the Bosque de Niebla forest. According to ClimateTrade, purchasing VBCs “is a way [for companies] to give back to nature and ensure positive impacts”, by aligning their operations with biodiversity and ecosystem conservation.

CASE STUDY 3: Australian biodiversity units, Australia

In February 2018, the Australian branch of carbon project developer South Pole launched a stapled carbon and biodiversity product for voluntary buyers, called an EcoAustralia™ credit. Each EcoAustralia™ credit combines one “Australian biodiversity unit” (ABU) with one carbon credit (issued by Gold Standard). Each ABU represents 1.5 square metres of habitat protection. By leveraging state legislative schemes, each ABU ensures that contributions to conservation are robust, measurable and verified, drawing on accepted scientific practices to evaluate habitats and measure biodiversity. Purchasers of EcoAustralia™ credits support Australian biodiversity conservation projects voluntarily (i.e. there is no corresponding vegetation removal to offset). An example of a biodiversity project for which ABUs have been issued is the Mount Sandy project, which is a rare pocket of intact native vegetation in South Australia’s Coorong region on the traditional lands of the Ngarrindjeri people. Project management is made possible through close collaboration with the nearby Raukkan Aboriginal Community and local Ngarrindjeri Elders.

CASE STUDY 4: Wallacea Trust biodiversity credits methodology

In 2021, the Wallacea Trust convened a 60+ strong working group comprising financial institutions (e.g. World Bank, IFC, International Monetary Fund), corporates with nature-positive targets (e.g. GlaxoSmithKline, Anglo-American, Sainsburys), natural capital consultancies (e.g. Naturemetrics, Nature Positive) and academic experts. The working group developed an open-source biodiversity credit methodology that applies in all ecoregions and habitats worldwide. Biodiversity credits are based on a basket of at least five metrics chosen to represent the conservation objectives within the ecoregion for the habitats included in the application site. A biodiversity credit is defined as a 1% uplift or avoided loss in the median value of the basket of metrics per hectare. Each of the metrics selected covers an entire taxon (e.g. species, family, class of animal or plant etc.) and measures changes in species richness and importance, as well as the abundance of those species as measured over time.

⁴⁹ https://www3.weforum.org/docs/WEF_Biodiversity_Credit_Market_2022.pdf

Proposed projects, including their choice of metrics, are independently verified and the biodiversity credits issued by an internationally recognized body (e.g. Plan Vivo).

Avoided loss projects using this methodology are underway in the biodiversity-rich grasslands of Transylvania to protect against conversion to intensive agriculture, and the cloud forests of Honduras to protect against continued deforestation. Uplift projects are underway as part of mangrove reforestation efforts in several Central American countries with buyers including NatWest Group. Additional projects are being developed in UK, Turkey, Romania, Vietnam, Ecuador, Honduras, Mexico, Sri Lanka, Australia and Fiji.

3. PV NATURE⁵⁰

Over the last 25 years, the Plan Vivo Foundation (PVF) has become an internationally recognized Standard in the voluntary carbon market (VCM),

Plan Vivo is now working on the scoping, piloting and creation of a standalone biodiversity standard: PV Nature. In addition to allowing for the crediting of biodiversity conservation, this new standard would continue to be in line with core Plan Vivo values (holistic impact, participatory approach, transparent and equitable benefit sharing for communities) and deliver against core Plan Vivo objectives to provide high integrity biodiversity credits that deliver robust and credible benefits for nature but also deliver both social and climate benefits.

The first public consultation was held in January 2023. The methodology is *under development following the public consultation*.

Plan Vivo nature projects involve protection, restoration and sustainable management of land or aquatic ecosystems in defined Project Areas. Pilot project summaries (see below) are [online](#) available.

Flower Valley Farm, Fynbos, South Africa

Project Coordinators: Grootbos Foundation and Fauna and Flora International

Flower Valley lies in the Agulhas Plain, a high priority lowland area of 270,000 ha within the Cape Floristic Region. The Cape Floristic Region of the southern and southwestern Cape Province is of global botanical significance. This region represents the smallest and richest of the six botanical kingdoms of the world and is identified by IUCN as a Centre of Plant Diversity, with nearly 9,000 plant species, of which almost 70% are endemic to the area. The Flower Valley Farm and the Fynbos biome are of high conservation value due to their rich and unique flora, and its associated ecosystem services. They include the provision of habitat for pollinators, carbon storage, and the regulation of the hydrological cycle. The area is essential to local livelihoods bringing income to local communities through employment in local conservation activities, the sustainable harvesting of flowers, and tourism attracted to its scenic landscapes. Despite its great importance, the Fynbos vegetation and ecosystems in the project region are under constant threat due to invasive alien species; unseasonal, too-frequent and severe fire; and unsustainable harvesting of natural resources. This project aims to mitigate the effects of these drivers of degradation and avoid further biodiversity loss while generating social benefits for local communities.

Grasslands of Târnava Mare, Transylvania, Romania

Project Coordinators: Fundatia ADEPT and rePLANET

The Târnava Mare is a rural area of Transylvania (Romania) that contains a large number of high nature value grasslands (HNV); an ecologically important habitat type which is now, unfortunately, very rare throughout Europe. The landscape is a mosaic of wildflower-rich lowland pastures and meadows, old growth woodland, and small-scale arable parcels. The unique biodiversity of the area has been maintained over many centuries because of the persistence of traditional low-intensity and unmechanised farming practices that were originally imported by the Saxons in the 12th century who were placed in the region by the Holy Roman Empire to defend it against attack from the east. Declining payments from the EU and land abandonment associated with the mass emigration of residents to larger cities both in Romania and abroad, is forcing small-scale landowners to either sell their land to large agrifood companies, or intensify their practices to increase yields. The deep ploughing and application of artificial fertilisers and pesticides that accompanies intensification is a major threat to the species-rich HNV grasslands of Transylvania, which are not only important in their own right, but also provide a model of how low-impact agricultural practices can contribute to maintaining farmland biodiversity.

⁵⁰ <https://www.planvivo.org/biodiversity-standard-public-consultation>

Cloud Forests of Cusuco National Park, Honduras

Project Coordinators: Expediciones y Servicios Ambientales de Cusuco (ESAC) and rePLANET

Cusuco National Park (PANACU) in Honduras is recognised for its outstanding ecological importance. PANACU has unusually high species richness and is a haven for a significant number of endemics; to date, 966 species have been recorded in the park, 49 of which are micro-endemics to the region.

Although PANACU is technically protected by national legislation, it is currently operating as a paper park and the size of the forest has decreased rapidly over the last two decades as land is deforested for agricultural expansion to increase production of cardamon, coffee and beef. There is also evidence of an increased incidence of illegal hunting which is reducing large mammal populations in the core zone. This unique ecological community is threatened by this encroachment of deforestation into the core and restricted use zones of the park, and many of the micro-endemic species are therefore threatened with extinction. New species are regularly discovered in PANACU so, if this encroachment is not curtailed, we risk losing them before we even know they are there. In addition to its high biodiversity value, PANACU provides a range of ecosystem services to human settlements in the region, including water catchment protection for Honduras' second largest city, San Pedro Sula. Current estimates suggest that there are up to 956,000 inhabitants living in the city, all of whom rely heavily on Cusuco for their water security. Protection of PANACU is essential because its loss would not only have devastating ecological impacts on a local-scale, but would also reduce that availability and quality of water for a significant number of Hondurans at a regional scale.

Mangrove Restoration in the Gulf of Fonseca, Honduras

Project Coordinators: CODDEFFAGOLF and rePLANET

This mangrove restoration project is located in the Southern Honduras Protected Area Subsystem (SAPZsurH) in the Gulf of Fonseca, Honduras. Mangrove forests are one of the most ecologically important coastal habitat types because they support extensive aquatic and terrestrial biodiversity, and they are also counted amongst the most threatened ecosystems on the planet. The mangrove forests of the Gulf of Fonseca are no exception and they provide important refuges for reproduction, spawning, and development of many charismatic and commercially important marine-coastal species, all of which are threatened by overexploitation due to their economic and subsistence value for surrounding populations. Despite being located within the SAPZsurH, widespread mangrove loss is being driven by a combination of shrimp farm development and firewood extraction. Many of the forests in this area have already been so heavily impacted that active restoration is required to replace lost habitat.

This project aims to restore the hydrology of the region and outplant juvenile mangroves to encourage the re-establishment of a healthy forest that provides the ecosystem functions and services required to support biodiversity and local human populations within the project areas and wider project region. A Community Development Strategy will also be developed in consultation with local stakeholders, to facilitate the creation of ecologically and economically sustainable infrastructures and livelihoods that will prevent the need to develop shrimp farms in newly restored forests and ensure that the benefits of the re-established ecosystem services and functions are felt well beyond the project period.

Restoring the Solent Seascape, UK

Project Coordinator: Solent Seascape Project

The Solent is recognised as an important area for biodiversity. Saltmarsh, seagrass and mudflat habitats create refuge and food for both fin and shellfish, with five expansive areas of the Solent designated as bass nurseries and sites sheltering species including sand eel, herring and seahorses. Finfish and invertebrates in turn provide a food source for larger marine predators, with almost 60 harbour seals and increasing numbers of grey seals. Bottle nosed and common dolphin are also known visitors, and many species of elasmobranch are present in the Solent's waters, including IUCN Red List Species such as the thresher shark (*Alopias vulpinus*; vulnerable).

However, over 50% of the area's saltmarsh has been lost since the 1860s, oyster populations have declined by 95%, causing the collapse of the fishery, and all 650 hectares of seagrass meadows in the Solent are in unfavourable condition. This large-scale habitat degradation has led to a loss of connectivity between coastal habitats, further exacerbating their decline. The Solent Seascape Project, in collaboration with local stakeholders and community groups, aims to catalyze the recovery of the Solent, covering a total area of 52,200ha. The project will specifically target improved management of the existing saltmarsh, seagrass, and oyster habitat, as well as seabird nesting habitat that supports 12,000 breeding pairs. In addition to this, a further 8ha of saltmarsh, 7ha of seagrass, 4ha of oyster beds and 10 breeding seabird nesting sites will be restored over the first five years to increase habitat extent.

Bio Estrela - Building Livelihoods & Biodiversity In The Valleys of Portugal's Highest Mountain
Project Coordinator: Associacao Florestal da Encosta da Serra da Estrela (URZE)

Bio-Estrela is an ambitious project to restore and protect biodiversity in the Serra de Estrela, Portugal's highest mountain range and largest natural park. The Bio Estrela project is recruiting smallholder participants from within two adjoining valleys, covering a total area of 3077 hectares. The project coordinator, is URZE (Associacao Florestal da Encosta da Serra da Estrela) and C Level is a partner. Bio Estrela aims to restore native wooded ecosystems by engaging the community in indigenous planting and reducing practices that inhibit natural regeneration. Through planting and natural regeneration, the project plans to create more resilient and diverse forests, enhance associated native species, and reduce fire risk, which is a major threat to livelihoods and biodiversity in the Estrela. Targeted interventions will positively impact various taxonomic groups in the area's diverse native forests, including birds, insects, mammals and reptiles that can be found on the UN IUCN Red List. The aim is to disincentivize practices that have historically led to deforestation, and Plan Vivo Biodiversity Certificates will support the project interventions and also provide enterprise opportunities, alternative livelihoods, and support protection of biodiverse forests. As a project in the Global North, it is extraordinary for its ability to work across a mosaic of smallholder farmers, abandoned land, invasive alien tree species, and remnants of indigenous forest. The project is rising to the challenge of engaging these communities in both the design and future implementation of the project.

Restoring Wildlife Corridors in the Central Highlands, Sri Lanka
Project Coordinator: UNDP

UNDP is providing support in the early stages of project development, whilst identifying a local organisation to act as the lead Project Coordinator. The project is located in the tropical moist montane forests of central highlands in Sri Lanka, a region regarded as one of the 36 recognized biodiversity hotspots of the world. The highland montane ecosystem of the island contains 34% of the endemic flowering plants of the country, a significant part of the 930 vertebrate species, of which 30% are endemic, along with the numerous endemic amphibian and invertebrate species found in this ecological zone. Many of these species are found in areas of tea and rubber plantations, and are constantly under threat from illegal encroachment, land clearing, unsustainably agriculture and firewood collection and long-standing human wildlife conflict. The project will help address these threats and underlying drivers of biodiversity loss and restoring the ecological functions of the system, subsequently leading to the protection of intricate biological systems present here.

4. Nature Framework

Verra sets the world's leading standards for climate action and sustainable development. It has project methodologies that benefit biodiversity such as Improved Forest Management and Conservation Projects (such as REDD+).⁵¹

Verra is developing a biodiversity methodology in its Sustainable Development Verified Impact Standard (SD VISTA) Program⁵², i.e. the Nature Framework (see information below), as it looks to get set in the emerging biodiversity credit market. A public consultation was launched in autumn 2023.⁵³

The Nature Framework proposes two credit types, the "Nature Credit" and the "Nature Stewardship Credit".

Under the proposed approach, a nature credit considers three measurement dimensions; extent, condition, and significance. The proposed method aims to incorporate both restoration gains and avoided loss in a single accounting method with equal weighting, the standards body told Carbon Pulse.

Measuring the extent (area of ecosystem) and condition (quality of biodiversity) produces a weighted unit of habitat quality equivalent in hectares (Qha), while changes to this combined value determine the number of Nature Credits generated.

Significance is also allocated for nature credits by the standards body, to differentiate between the units associated with high-value habitat compared to a low-value habitat. This value is not factored into the calculation of the number of credits generated.

"For conservation to be effective, existing threats must be addressed before restoration and improvement can take place. Therefore, preventing future loss is often the highest priority," Verra told Carbon Pulse.

The framework provides a brief overview of what's proposed for so-called nature stewardship credits, which aims to increase the financial viability of areas that have been well managed, mostly by Indigenous Peoples and local communities. Verra proposed that this credit type should "reward successful, verified nature conservation and management outcomes based on stability and resilience of ecosystems without using counterfactuals".

Nature stewardship credits would be issued on a per hectare basis upon verification of condition requirements (e.g., at least 90% of the ecosystem condition at the end of the previous five-year period), the consultation documents said.

⁵¹ <https://verra.org/about/overview/>

⁵² <https://verra.org/new-biodiversity-methodology/>

⁵³ <https://carbon-pulse.com/223272/>

5. Harnessing biodiversity credits for people and planet⁵⁴

An overview of efforts to collaborate on biodiversity methodologies, certification standards, and metrics:

1. THE BIODIVERSITY CREDIT ALLIANCE – ALIGNING PROJECT LEVEL METHODOLOGIES

Primarily an alliance of experienced field-based conservation practitioners and academics whose value is the direct connection to communities, project supply, and science.³⁵

2. THE ORGANIZATION OF BIODIVERSITY CERTIFICATES (OBC)

An international organisation gathering stakeholders (field actors, companies, NGO, scientific institutions, impact funds) to support the creation of a global biodiversity certificates mechanism, including technical and methodological contributions.³⁶

3. VERRA'S NEW BIODIVERSITY METHODOLOGY³⁷

Verra is developing a nature crediting framework to drive finance to conservation and restoration activities. The SD VISTA Nature Framework is being built on the principles of quality, equity, scalability, rigor, and practicality, and will include a biodiversity methodology to enable projects to issue standalone, transactable, and standardised nature.³⁸

4. PLAN VIVO'S NATURE CERTIFICATE

Plan Vivo is developing a Nature Certificate based on the Wallacea Trust methodology.³⁹ This uses a basket of at least 5 taxa that encompass the conservation objectives for the habitats being improved or protected from loss. Each metric includes data on species richness, conservation importance, and relative abundance and is measured at a maximum of 5-yearly intervals.⁴⁰

5. GOLD STANDARD CERTIFIED SDG IMPACTS FOR RESULTS-BASED FINANCE

Gold Standard for the Global Goals allows for the issuance of certified SDG impacts, from water benefits to renewable energy certificates to health or gender equality benefits. This enables project developers to monetise project impacts and reassures project funders that outcomes have been achieved.⁴¹

6. GLOBAL BIODIVERSITY STANDARD⁴²

The only international certification that recognises and promotes the protection, restoration, and enhancement of biodiversity specifically in the context of tree-planting, reforestation, and forest restoration.⁴³

7. NATURE INVESTMENT STANDARDS PROGRAMME⁴⁴

Defra and BSI, with the Devolved Administrations, and a wide range of stakeholders are developing an UK-wide standards' framework for participation in nature-based markets. It establishes clear principles and robust requirements for investing in nature, addressing the current lack of a consistent and transparent approach.

⁵⁴ <https://www.naturemarkets.net/publications/harnessing-biodiversity-credits-for-people-and-planet>

8. BIODIVERSITY METRIC 4.0 BIODIVERSITY⁴⁵

A biodiversity accounting tool that can be used for the purposes of calculating biodiversity net gain by any development project, consenting body, or landowner that needs to calculate biodiversity losses and gains for terrestrial and/or intertidal habitats. Work is underway to develop an approach to marine net gain for English water.

9. SCIENCE BASED TARGETS NETWORK (SBTN) – SETTING VOLUNTARY PRIVATE SECTOR OBJECTIVES

Science-based targets (SBTs) are measurable, actionable, and time-bound objectives that enable companies and cities to align with sustainability goals. For companies, the SBTN Initial Guidance defines five distinct steps to set nature SBTs: Assess, Prioritise, Measure, Act, and Track. In May 2023 the first corporate science-based targets for nature were published.⁴⁶

10. TASKFORCE ON NATURE-RELATED FINANCIAL DISCLOSURE (TNFD)⁴⁷ – VOLUNTARY PRIVATE SECTOR DISCLOSURE

The TNFD's mission is to develop and deliver a risk management and disclosure framework for organisations to report and act on evolving nature-related risks. The aim is to support a shift in global financial flows away from nature-negative outcomes and toward nature-positive outcomes. The release of version v1.0 of the full framework for market adoption will be in September 2023.

11. NATURAL CAPITAL ACCOUNTING ON THE NATIONAL LEVEL

Many countries have started meaningful efforts to measure and organise social, economic, and environmental information concerning environmental assets to enable coherent measurement of progress against the UN SDGs or other national and international commitments. Natural capital accounts are becoming the underlying premises for better integrating nature into global economies.

The System of Environmental Economic Accounting (SEEA) is the accepted international standard for environmental-economic accounting, providing a framework for organising and presenting statistics on the environment and its relationship with the economy.⁴⁸

12. IUCN'S BIODIVERSITY-POSITIVE APPROACH

The proposed IUCN Biodiversity-Positive approach aims to enable effective delivery of verified, robust outcomes for biodiversity, through the collective efforts of governments, civil society, and the private sector. It is intended to support the many actions by the wider nature positive community around business and finance target setting and reporting on nature.⁴⁹

An overview of biodiversity credits both sold and in the pipeline:

While biodiversity-positive carbon credits have been sold and traded for some time, biodiversity credits/certificates are only now becoming available and sold. The current overview includes:

Swedish bank buys first European biodiversity credits from Swedish Orsa forest area: 91 credits over an area of 13 ha at an undisclosed price.⁹⁴

In New Zealand, a prototype biodiversity unit sale was conducted between a conservation group 'seller' Sanctuary Mountain Maungatautari and commercial 'buyer' Profile Group Limited, a parent company of a range of businesses producing aluminium windows and doors.⁹⁵ This transaction was made possible by Ekos through its 'Sustainable Development Units Programme'.⁹⁶

In 2020 HSBC and the Queensland State Government purchased the world's first Reef Credits, a tradable unit that quantifies and values the work undertaken to improve water quality flowing onto the Great Barrier Reef.⁹⁷ HSBC paid \$36.40 per credit.⁹⁸

The Woodland Nature Credit was developed for Coillte and Forestry Partners to plant native woodlands across Ireland. The first tranche of the new product was announced with AXA Ireland financing the planting of 600,000 native trees through the purchase of €2 million of credits.⁹⁹

Trading platform Climate Trade reported just over 100 credits had traded on its exchange, representing 10 square metres of nature for 30 years (August 2022)¹⁰⁰.

In 2023 rePLANET agreed a deal with GlaxoSmithKline to develop biodiversity credits to protect the Cusuco National Park in Honduras.¹⁰¹

EcoAustraliaTM blend government-accredited Australian Biodiversity Units with international carbon credits from high-quality, Gold Standard projects. Two biodiversity projects are currently listed on the Victorian Government's Native Vegetation Credit Register.¹⁰²

US\$8 million are pledged for about 800,000 hectares across multiple areas and between different project developers.¹⁰³

While not yet sold and traded, the Niue Ocean Conservation Commitments (OCC) are a prototype of a credit designed to meet the specific requirements of Niue coral atoll.¹⁰⁴

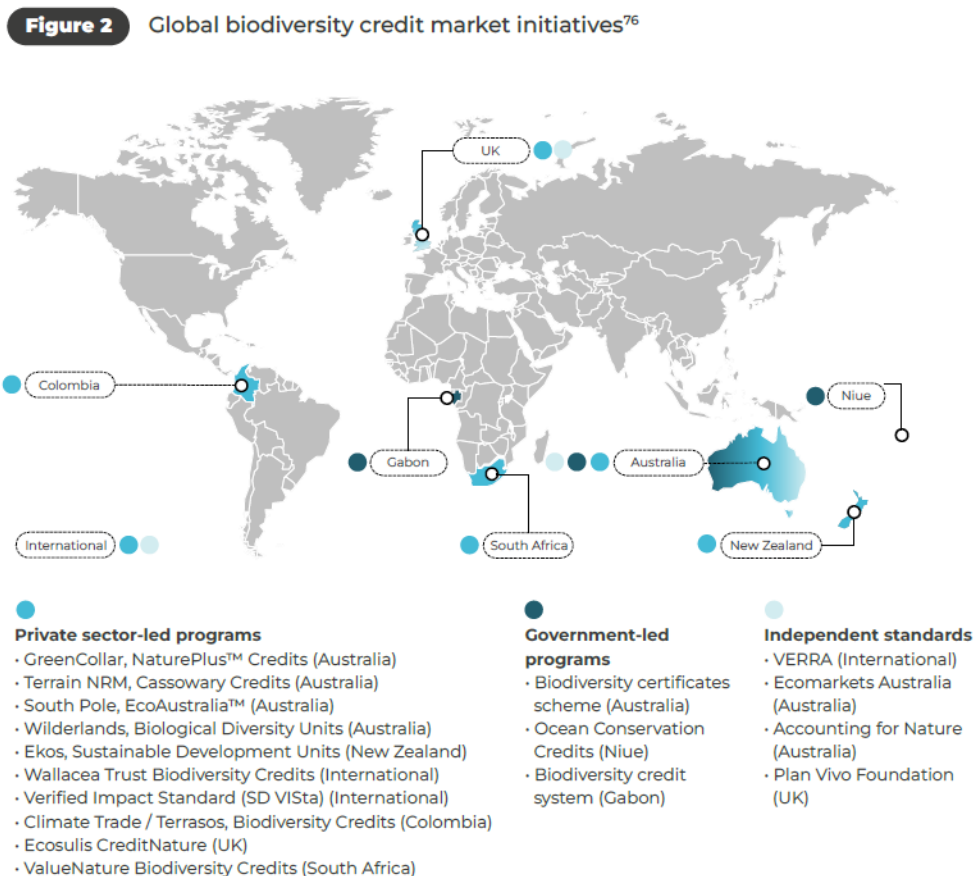
New pilot projects have been announced for Uganda and Zambia.¹⁰⁵

6. Biodiversity credit markets: The role of law, regulation and policy⁵⁵

Biodiversity credit markets are likely to develop in two ways:

1. Private sector-led: Private sector actors or NGOs may administer these schemes under voluntary standards.
2. Government-led: National or subnational governments may administer these schemes under legislation or policy.

Both approaches are already starting to play out globally (see Figure 2 below).

Current international governance and integrity initiatives include the Taskforce for Nature Markets, WEF Financing for Nature Global Initiative and IUCN Global Standard for Nature Based Solutions.

⁵⁵ https://assets-global.website-files.com/623a362e6b1a3e2eb749839c/6452340b9bcbb3ef3f82e6b6_BiodiversityCreditMarkets.pdf

Case study: The Australia Government's proposed biodiversity certificate scheme

The Australian Government is currently developing a new legislative framework to support a national voluntary biodiversity market called the “Nature Repair Market” scheme.⁷⁹ The market aims to provide a financial incentive for environmental projects and deliver benefits for landholders, investors and the environment. Although consultation on the proposed legislation⁸⁰ has recently ended, the Government has outlined the foundational elements that the legislation will likely cover.⁸¹

The key principle of the Nature Repair Market scheme is that biodiversity projects must enhance or protect native biodiversity. This can be done in a number of ways, such as planting local species on previously cleared land and protecting habitats for endangered species. A biodiversity certificate would be issued for the project if it meets certain requirements, which could then be traded on a voluntary credit market.

The Australian Government acknowledges that maintaining integrity is paramount to ensure that the national voluntary biodiversity market operates effectively.⁸² To this end, the legislation would establish an expert advisory committee to provide advice and recommendations on compliance with biodiversity integrity standards. Additionally, an independent regulator would administer a compliance and assurance system.

7. CreditNature

CreditNature offers a suite of green fintech products and services that have been developed using cutting-edge technologies and techniques. For example: our innovative Nature Impact Tokens offer nature positive investment opportunities, representing a stake in verified ecosystem recovery projects. They combine proof of provenance and asset-level data with a unique value proposition. Investors can report quantified nature positive impact, enhancing brand reputation and PR value, and creating HR opportunities in employee recruitment, retention and benefits packages.⁵⁶

News: A Revolution in Biodiversity & Ecosystem Credits⁵⁷

The UK-France global roadmap to launch biodiversity credits

On the 22nd of June, 2023, a groundbreaking initiative was unveiled by Environment Secretary Thérèse Coffey and French State Minister Bérangère Couillard. The UK-France Global Biodiversity Credits Roadmap was launched during the Summit for a New Financial Pact in Paris. The UK has already developed two biodiversity credit systems, one in England and the other in Scotland (developed by CreditNature). Below we consider how these methods might contribute to the development of a global nature market.

The global roadmap

This innovative venture seeks to mobilise global nature finance by supporting companies in purchasing credits that directly contribute to the recovery of nature. The roadmap outlines plans to amplify worldwide efforts and kickstart a viable market by 2026.

Biodiversity credits, a primary instrument in this initiative, offer an opportunity for corporations and investors to contribute financially to environmental projects that protect and enhance biodiversity and ecosystems. Whether it's a rainforest, ocean, grasslands, or other ecosystem, the credits reflect and record where the environmental action has taken place, who has initiated it, and how its impact is measured and verified.

The UK biodiversity credit model

The Global Roadmap is also a crucial step in introducing and fostering the concept of biodiversity credits. However, some models are already underway, such as the Biodiversity Net Gain (BNG) method developed by Defra in England. This method is a type of 'offset' biodiversity credit that ensures land development contributes positively to the recovery of nature. By ensuring that the habitat for wildlife is left in a better state than before development, and in this instance a minimum 10% biodiversity gain is recorded, BNG becomes an important tool for land managers, developers, and local planning authorities in England. So far, the BNG is only able to be used in the UK.

[Statutory credit prices were released by Defra in summer 2023, ranging between £42K and £650K per credit to reflect the cost and value of different habitats.⁵⁸]

A second UK approach

The UK has a lot to offer in terms of biodiversity credits. In addition to the BNG method developed in England, Scotland has invested in the model developed by CreditNature. Through the Civtech Accelerator Programme, CreditNature have designed a biodiversity credit that provides simplicity for projects and buyers, and enables nature positive investment in Scotland's nature.

Sponsored by NatureScot, Scottish Government: Environment and Forestry Directorate and the Scottish Wildlife Trust, CreditNature have built the worlds first end-to-end platform that helps corporations invest in the recovery of biodiversity and ecosystems, enabling local communities to flourish and securing sustainable business growth for their business. Through our platform investors can buy Nature Impact Tokens, a digital form of biodiversity credit, linked directly to land assets that have pledged to recover nature.

⁵⁶ <https://creditnature.com/products/>

⁵⁷ <https://creditnature.com/2023/06/25/a-revolution-in-biodiversity-ecosystem-credits/>

⁵⁸ <https://www.charlesrussellspeechlys.com/en/insights/expert-insights/real-estate/2023/counting-the-cost-of-bng-statutory-credit-prices-released-by-defra/>

Corporates gain access to privileges associated with the project, and can track the impact of their investments via insightful metrics and project updates, displayed on our user-friendly dashboards. The CreditNature platform has been designed to be applicable across global geographies, in all ecosystems where ecosystem integrity can be measured – that is, most areas of the planet!

8. Wilderlands⁵⁹

Imagine if you could pick a square metre of vulnerable Australian habitat and protect it forever.

Wilderlands makes this possible.

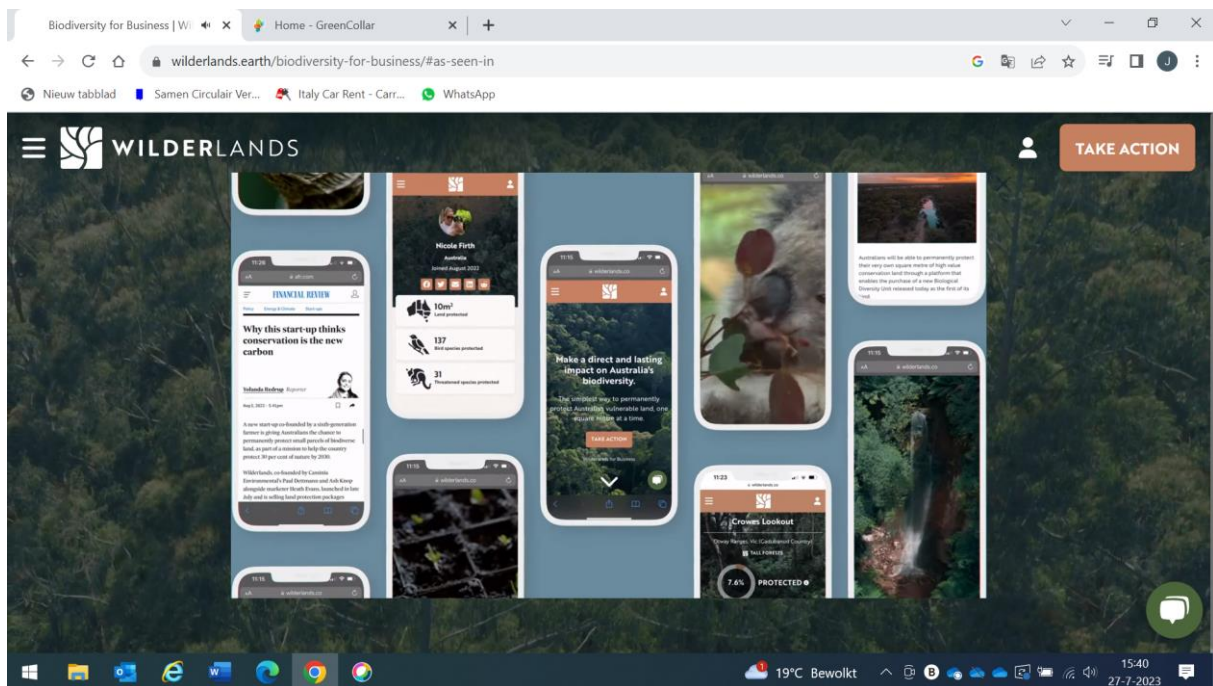
Wilderlands have developed one of the world's first voluntary biodiversity credits and launched a platform to make it easy for anyone to start protecting nature today.

The Biological Diversity Unit (BDU) represents a 1sqm plot of permanently-protected and actively managed land in high ecological value projects across Australia.

Each unit is geotagged to enable supporters to track their impact through their personal profile, receive regular reports from expert ecologists on the ground and watch as nature flourishes thanks to their support.

Since launching in August 2022, we've protected over 60,000 square metres of vulnerable Australian habitat thanks to the generosity of our supporters.

Op de website staat een video hoe het werkt.

⁵⁹ <https://wilderlands.earth/about/>

9. NaturePlus™

GreenCollar

GreenCollar is Australia's largest environmental markets investor and project developer. We aim to prove that the best way to achieve lasting environmental outcomes is to place a value on the environment and enable markets to provide incentives and payment for sustainable land management practices and ecosystem services.⁶⁰

We help farmers, graziers, traditional owners and other land managers to identify and create commercial opportunities through nature-based projects that enhance their productive agricultural enterprise while caring for the environment and delivering tangible social and economic benefits.

We work with land managers, corporates, government, research organisations, traditional owners and other stakeholders to create methodologies and markets that place the environment on the balance sheet, and ensure money flows to the people living and working on the land that deliver environmental benefits for all.

NaturePlus™

NaturePlus™ is a world-leading biodiversity credit scheme developed by GreenCollar that applies a scientifically robust environmental accounting framework to inform and incentivise evidence-based decision-making to achieve positive impacts for nature.⁶¹

NaturePlus™ generates certified outcomes in the Condition of native ecosystems which are valued and rewarded with transferrable NaturePlus™ Credits.

Our aim is to achieve and maintain a net gain in the condition of native ecosystems globally by enabling scalable voluntary investment to be targeted at projects that continually demonstrate real, measurable, and verifiable biodiversity outcomes.

The NaturePlus™ Scheme presents a solution to the challenge of valuing and incentivising measurable outcomes for nature across native fauna and vegetation, soil, fresh water, coastal and marine ecosystems.

NaturePlus™ incorporates three key design elements:

1. **Credits represent real outcomes:** many payments for biodiversity outcomes are based on actions are carried out with a view to restoring biodiversity in the future. NaturePlus™ Credits are only awarded to projects that have already delivered third-party audited and certified restoration in environmental condition.
2. **NaturePlus™ incentivises long-term and continuous adaptive improvement:** with a unique continuous crediting approach NaturePlus™ is designed to improve environmental condition and maintain improved condition long-term by creating a mechanism that rewards and protects gains. Adaptive management informed by measurement of environmental condition enables land managers to respond to changing ecosystem needs.
3. **A total ecosystem solution:** NaturePlus™ is designed to work with methods that span native vegetation, fauna, soil, fresh water and marine environments.

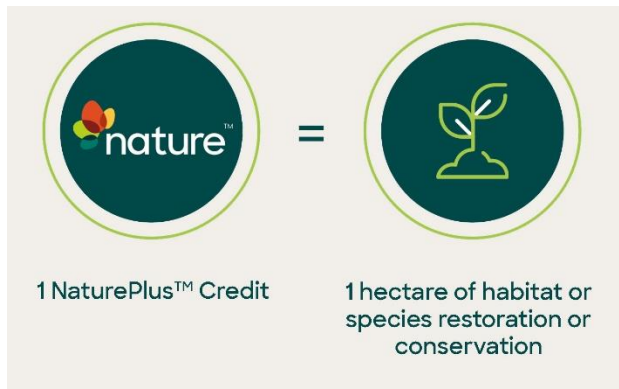
How NaturePlus™ measures the biodiversity outcomes of ecosystem services

NaturePlus™ Projects benchmark, measure and track environmental condition using the widely respected Accounting for Nature® Framework, with each project underpinned by a publicly available environmental account. Projects must meet a minimum level of condition to be eligible and demonstrate progressive measured environmental restoration to be awarded credits. Once condition has reached a sustainable level, projects switch to conservation and must remain above that level to continue crediting.

⁶⁰ <https://greencollar.com.au/about-us/>

⁶¹ <https://greencollar.com.au/our-services/natureplus/>

Positive outcomes from NaturePlus™ Projects are monitored, measured, third party audited and then certified under the Accounting for Nature® Framework before NaturePlus™ Credits are issued, thereby ensuring the scheme both delivers and maintains incremental gains for nature. Each NaturePlus™ Credit represents one-hectare area of measured and verified restoration or conservation of environmental condition.

Testing and Validation

20 NaturePlus™ pilot projects are in progress in partnership with land managers in Australia. These projects adapt land management practices to restore and maintain environmental condition for native ecosystems, habitat, and threatened species.

Key benefits

NaturePlus™ Credits provide a meaningful pathway to support and maintain measurable action on biodiversity across a range of ecosystems and achieve nature positive outcomes that last.

Each NaturePlus™ Credit represents a one-hectare area of measured, audited and certified restoration or conservation of environmental condition over one year. The outcomes include:

- Reduced loss and degradation of natural habitats
- Improved connectivity and resilience of ecosystems
- Improvement of native habitat and ongoing maintenance of healthy ecosystems and communities